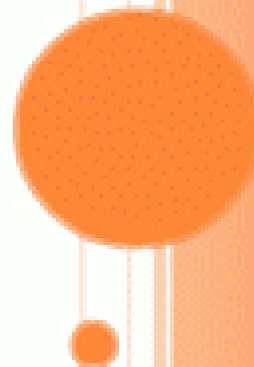

Identificació Electrònica Animal

Deontologia i Veterinària Legal

**Assumpció Juanola Cadena, 1160758
Aida Lancharro Andrés, 1159804
Lourdes Lera Carballo, 1157790
Alba López Pañella 1156065**

22 de Gener del 2010

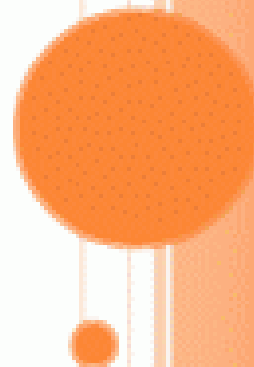

Annex

Deontologia i Veterinària Legal

Assumpció Juanola Cadena, 1160758
Aida Lancharro Andrés, 1159804
Lourdes Lera Carballo, 1157790
Alba López Pañella 1156065

22 de Gener del 2010

ÍNDEX

	Pàgs.
1. Introducció.....	4
2. Història de la identificació animal.....	4
3. Identificació animal	7
3.1. Objectius	7
3.2. Tipus d'identificació animal	7
4. Identificació electrònica animal.....	9
4.1. Tipus.....	9
4.2. Lectors.....	9
4.3. Avantatges.....	10
5. Identificació en animals de companyia	
5.1. Normativa.....	11
5.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació a Catalunya.....	11
5.1.2. Legislació i àmbit d'aplicació a la resta de CCAA.....	13
5.2. Identificació electrònica.....	13
5.2.1. Objectius	14
5.2.2. Aplicació del microxip.....	14
5.2.3. Reaccions adverses	14
6. Identificació en cavalls	
6.1. Normativa.....	15
6.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació	15
6.2. Identificació electrònica.....	16
6.2.1. Objectius	16
6.2.2. Aplicació del microxip.....	17
7. Identificació en cabres i ovelles	
7.1. Normativa.....	18
7.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació	18
7.2. Identificació electrònica.....	21
7.2.1. Objectius	21
7.2.1. Tipus.....	21
7.2.2. Aplicació del bolus ruminal	22

8. Identificació en vaques	
8.1. Normativa.....	23
8.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació.....	23
8.2. Identificació electrònica.....	27
9. Enquestes	28
9.1. Resultats generals.....	30
9.2. Ramaders	31
9.3 Propietaris	32
9.4 Veterinaris	32
10. Notícies relacionades	34
11. Conclusions Generals	41
11.1. Conclusions personals.....	41
12. Bibliografia	44
13. Annex	
13.1. Legislació	
13.2. Enquestes	

1. INTRODUCCIÓ

La identificació electrònica és un tema internacional i relativament innovador que afecta a diversos àmbits i té objectius molt diferents depenent de l'espècie a la que està destinada. L'elecció d'aquest treball l'hem basat en què es tracta d'un tema actual, del qual desconexim bona part i, tot i que les nostres sortides professionals són diferents, ens afecta a totes d'una forma o altre.

Amb aquest treball volem aconseguir, d'una banda, tenir nocions sobre el marc legal que regula la identificació per interès, tant com a propietàries d'animals, com a consumidores que volem tenir una seguretat d'allò que mengem. D'altra banda, conèixer en què consisteix, i en quines espècies s'utilitza o és obligatòria la identificació electrònica. A més dels avantatges i inconvenients que representa aquest tipus d'identificació en relació amb la convencional.

Les enquestes que farem servir ens permetran fer-nos una idea sobre el coneixement general d'aquest tipus de sistema, a més de les opinions de persones que els hi afecta directament tals com propietaris, ramaders o veterinaris.

2. HISTÒRIA DE LA IDENTIFICACIÓ ANIMAL

La identificació animal va sorgir de la necessitat de conèixer la identitat dels animals, i actualment s'ha convertit en una eina indispensable per lluitar contra malalties, evitar frau, valoritzar econòmicament els individus més rentables, ser un instrument al servei de les produccions ramaderes, i a la vegada, garantia de seguretat alimentària dels consumidors i traçabilitat.

La identificació electrònica apareix al voltant dels anys 70, mitjançant sistemes anàlegs als utilitzats per a la transmissió d'ones de radio, per a la millora del ramat vacú lleter. Des de llavors fins a l'actualitat, els sistemes han evolucionat tècnicament, permetent la identificació segura i permanent dels animals de granja.

A principis dels 70, i paral·lelament a Europa i als EEUU, es van iniciar els primers estudis per a l'aplicació de la identificació electrònica animal en explotacions ramaderes. Als EEUU, l'objectiu principal d'aquest desenvolupament era el de millorar l'eficàcia dels programes de control de malalties (United States Department of Agriculture, Animal and Plant Health Inspection Service, Veterinary Service (USDA, APHIS, VS) Al 1971 l'equip dels Alamos Scientific Laboratory va proposar desenvolupar un sistema d'identificació que complís un seguit de requisits:

- Funcionament passiu, és a dir, sense bateries.
- Activació remota que permetés la lectura a distància sense immobilitzar l'animal.
- Possibilitat d'identificació dels animals en forma individual i inequívoca.
- Possibilitat de connexió a un ordinador.
- Llarga vida i baix cost.

(Holm et al, 1976)

Després de rebutjar varis prototips, al 1973 es va desenvolupar el *transponder*, d'aplicació directa sota la pell dels animals (Holm, 1981), capaç de transmetre la informació referent al codi d'identificació, i a la temperatura corporal de l'animal corresponent. El *transponder* passiu, de 10 cm de llargada, encapsulat en silicona biocompatible i situat de forma subcutània en la regió de la creu, rebia energia d'una unitat de lectura situada a una distància màxima de 3 metres, en forma d'ones de ràdio a 915 Mhz de freqüència. L'energia rebuda, generava el suficient voltatge per activar el circuit intern del *transponder*, i generava una resposta. Aquesta, era filtrada i descodificada posteriorment, en la temperatura i identificació de l'animal (Holm et al. 1976). Seguidament, tota la informació emmagatzemada es podia transmetre directament a un processador.

A Europa es va aplicar la programació dels sistemes d'alimentació d'animals de producció de llet, degut a la importància d'aquest punt en el rendiment econòmic dels animals. Així doncs, el Institute of Agricultural Engineering (IMAG) junt amb el Technical and Physical Engineering Research Service (TFDL) varen desenvolupar un sistema d'alimentació individual per a vaques lleteres a Holanda, al 1974 (Rossing 1976), basat en la identificació per modulació del codi pulsàtil (Ploegaert 1976). El sistema rebia energia electromagnètica a través d'una unitat de lectura col·locada sota la menjadora i connectada al processador, i estava constituït per un petit transmissor passiu en el collar dels animals. Això permetia que el concentrat a subministrar fos reprogramat cada dia, d'acord amb la producció de cada animal.

A Alemanya es van desenvolupar sistemes similars per a vaques lleteres. El primer sistema fou desenvolupat per Artmann el 1976 en la Technische Universitat de Munich, el qual permetia la suplementació de concentrat i farratge en funció de les característiques de cada animal i el seu sistema de producció.

Tot i això, els inconvenients principals d'aquests primers sistemes d'identificació electrònica eren:

- Gran tamany, el qual dificultava la implantació.
- Distàncies de lectura curta o necessitat de grans bateries.
- Espectres de freqüència d'activació amplis, amb la conseqüent aparició d'interferències.
- Limitació en el nombre de codis d'identificació.
- Errors de lectura.

Des de llavors, la tecnologia ha progressat notablement i s'ha caracteritzat per importants canvis al llarg dels anys, permetent la miniaturització dels dispositius d'identificació i el seu funcionament sense bateries. Disposant, avui dia, d'eines molt eficients per aquestes pràctiques.

Entre els anys 1998 y 2001, l'administració espanyola es va interessar per la contribució al desenvolupament del nou sistema, participant a nivell comunitari en el projecte IDEA (Identification Des Animaux). També, creant el Comitè Espanyol d'Identificació Electrònica Animal (CEIEA) i la normalització dels dispositius mitjançant la constitució del grup de treball sobre identificació electrònica animal (AENOR). D'aquest grup neix la primera norma (UNE 68402) que fixa les condicions que han de reunir els dispositius

i equips utilitzats en aquest àmbit. El 2003 es va utilitzar com a sistema d'identificació oficial.

A partir d'aquest moment, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (a través de la direcció general de ramaderia), treballa en temes relacionats amb les tecnologies de radiofreqüència aplicades al món de la identificació animal. També dedica recursos per a la identificació experimental de diferents animals de diverses espècies, races, condicions climàtiques diferents, i diverses tecnologies i dispositius. Una de les aplicacions més rellevants ha estat l'ús d'identificació electrònica, com a suport del pla de genotipat de les races pures, i actualment, l'ús de la radiofreqüència per a la identificació dels animals integrats en el sistema d'informació per a la identificació i genotipat del ramat oví.

En quant als animals de companyia, des dels anys 80 i fins fa pocs anys, l'únic sistema utilitzat per a la identificació de gossos era el tatuatge. A l'any 2004 encara sis comunitats autònomes no havien establert l'ús del microxip com a sistema d'identificació: Aragó, Castella i Lleó, Extremadura, Castella la Manxa, Galícia i la comunitat Murciana. Actualment, en totes les comunitats és obligatòria la identificació de tots els gossos, amb excepció de Múrcia on encara està en estudi.

3. IDENTIFICACIÓ ANIMAL

La paraula identitat deriva del llatí “ídem” i en el sentit més precís i ampli es refereix “al conjunt de qualitats d’una cosa que fan que sigui ella mateixa i es diferenciï d’una altra, per molt semblant que sigui a ella.” Si ho apliquem a la identificació animal, podem dir que fa referència “al conjunt de caràcters, trets o atributs que posseeix un animal i el distingeixen de tots els altres”.

Figura 1. Cròtal.

Segons la Real Academia Española, el fet d’identificar consisteix en “reconocer si una persona, animal o cosa es la misma que se supone que se busca”, per tant, s’estima que el fet d’identificar o establir la identitat d’un animal és ressenyar els caràcters que posseeix, de tal manera que no pugui ser confós amb cap altre per molt semblant que sigui.

3.1. Objectius

Els objectius que ha d’assolir qualsevol mètode d’identificació són:

- Còmode de realitzar
- Fàcil d’interpretar
- Persistent amb el temps
- Inseparable de l’animal
- Tolerat adequadament per l’animal

3.2. Tipus d’identificació animal

Els mètodes clàssics o convencionals que s’han utilitzat per la identificació animal es recullen en la següent taula:

Figura 2. Tipus d’identificació convencional i espècies d’aplicació.

SISTEMA	MECANISME	ESPÈCIES DE DESTÍ
NATURAL	Ressenya	Equí, boví
	Siluetat	Equí, boví
	Fotografia	Equí, boví, oví, caprí, porcí, gos i gat
	Nasograma	Boví, gos i gat
	Grup sanguini	Equí, boví, oví, caprí, porcí, aus, gos i gat (...)
	Petjades plantars	Gos i gat

ARTIFICIAL	Marques amb foc	Equí, boví i oví
	Marques amb fred (N ₂)	Equí i boví
	Marques amb làser	Peixos
	Incisions	Boví, oví, caprí, porcí i conill
	Cròtals	Boví, oví, caprí, porcí, aus i conill
	Polseres	Gos i gat
	Collarets	Boví, oví, caprí, gos i gat
	Tatuatges	Boví, oví, caprí, porcí, gos i gat, conill i peixos
Extret de Caravaca R. et al, <i>Bases de la producció animal</i> , Catálogo de Publicaciones Universidad de Sevilla. Sevilla, 2003		

4. IDENTIFICACIÓ ELECTRÒNICA ANIMAL

La identificació electrònica en animals es basa en l'aplicació a l'animal d'un dispositiu que al seu interior conté un *transponder*.

Un *transponder* és un dispositiu electrònic capaç d'emmagatzemar i, posteriorment, transmetre una informació o codi que servirà per identificar de forma individual a l'animal portador d'aquest.

Els elements que formen el *transponder* són els següents:

- **Circuit electrònic:** connecta amb un xip de sílice.
- **Xip de sílice:** conté la informació de l'animal o les dades enregistrades que es desitgen recuperar. Està connectat un condensador i a una antena.
- **Condensador:** la seva funció és l'emmagatzematge d'energia.
- **Antena:** formada per una bobina de coure sobre un nucli de ferro. Possibilita l'emissió del camp magnètic necessari per activar el *transponder*.

4.1. Tipus

A continuació es mostra en forma de taula els diferents dispositius electrònics disponibles al mercat, en funció de la localització al cos de l'animal:

Figura 3. Tipus d'identificació electrònica animal	
TIPUS DE <i>TRANSPONDER</i>	DISPOSITIUS
Externs	Cròtal
	Collaret
	Polsera
Interns	Microxip injectable
	Bolus ruminal
Font: www.rumitag.com.ar	

4.2. Lectors

Figura 4. Lectors portàtils

Els lectors són equips electrònics on el nucli fonamental és un mòdul de radiofreqüència encarregat de l'emissió, recepció i interpretació d'un senyal de radiofreqüència amb l'ajut d'una antena. Capta la informació continguda en el xip del transponder quan aquest s'activa. Tota la informació rebuda pot ser transferida directament a un ordinador a través d'una interfase o quedar emmagatzemada en una memòria interna del lector i ser transferida posteriorment a l'ordinador durant el processament de dades.

Existeixen dos tipus de lectura: l'estàtica i la dinàmica:

- **Lectura estàtica:** es realitza amb un lector de mà o portàtil, a un animal que es troba aturat. Es realitza apropant l'antena a la regió de l'animal on es troba localitzat el dispositiu. Aquest tipus de lectura permet fer un control d'inventari o stock dels animals de renda amb rapidesa i eficàcia, i és el lector d'elecció per la lectura dels *transponders* dels animals de companyia.
- **Lectura dinàmica:** es realitza col·locant un lector a la mànega i fent passar als animals per la mateixa. L'antena té capacitat de lectura fins a un metre de distància, per tant, la possibilitat de que no llegeixi el dispositiu és gairebé nul·la (l'alçada de la mànega sol ser d'uns 70 cm a l'altura del reticle). A més, la majoria de lectors presenten una capacitat de lectura de fins a 3 animals per segon, de manera que, tot i que els animals passin corrent, sempre seran detectats i llegits. En el cas de la lectura dinàmica, el lector estarà connectat a un ordinador portàtil on quedaran enregistrats els números dels animals.

4.3. Avantatges

Els avantatges de la identificació electrònica respecte la identificació convencional són diversos. En primer lloc, l'electrònica permet l'estandarització a nivell mundial (en base a las normes ISO) i, en conseqüència, la inviolabilitat del codi per a la identificació animal. En segon lloc, la seva durabilitat és il·limitada i, per tant, permet la seva reutilització una vegada mort l'animal. A més, garanteix la traçabilitat dels aliments i permet la lectura automàtica i ràpida sense necessitat de contacte visual directe. També dona l'opció d'emmagatzemar les dades reduint el volum de treball manual en les explotacions. En definitiva, es tracta d'un sistema d'identificació que es troba en creixença degut a la millora de la gestió i la fiabilitat de la informació.

5. IDENTIFICACIÓ EN ANIMALS DE COMPANYIA (GATS I GOSSOS)

5.1. Normativa

A Espanya no existeix una llei comú i única per totes les Comunitats Autònomes, de manera que tampoc existeix una base de dades o registre generalitzat.

5.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació a Catalunya

La normativa que regula la identificació en animals de companyia és la següent:

- ✓ Reglament (CE) núm. 998/2003 del Parlament Europeu i del Consell, del 26 de Maig de 2003, pel que s'aproven les normes zoosanitàries aplicables als desplaçaments dels animals de companyia sense ànim comercial i es modifica la Directiva 92/65/CEE del Consell. (Diari Oficial núm. L146, 13.6.2003)
- ✓ Decret 328/1998, del 24 de Desembre, pel que es regula la identificació i el Registre general dels animals de companyia. (Diari oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 2798, del 4.1 .1999).
- ✓ Llei 22/2003, del 4 de Juliol, de protecció dels animals. (BOE, núm.189, del 8.8.2003)

El Registre general d'animals de companyia de Catalunya centralitza les dades de tots els animals de companyia d'aquesta Comunitat Autònoma i permet, per tant, tenir un coneixement exacte del nombre d'animals de companyia i de la seva localització.

La legislació vigent afecta als posseïdors d'animals de companyia, els quals han de proveir els seus animals amb algun dels sistemes d'identificació establerts a les disposicions legals, dins els tres mesos següents a la data de naixement de l'animal o a la de la seva adquisició.

S'entén com animal de companyia totes les subespècies i varietats de gats (*Felis catus*) i totes les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*).

El marcatge dels animals de companyia ha de ser realitzat en condicions d'asèpsia per personal qualificat que pertanyi a una entitat reconeguda pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per a la gestió dels sistemes d'identificació.

- Sistema d'identificació

El marcatge dels animals de companyia es realitzarà obligatòriament per un dels sistemes següents, que s'adaptaran en tot cas a la normativa de la Unió Europea:

- Tatuatge a la pell per un mitjà que garanteixi el caràcter indeleble.
- Implantació d'un transponder que compleixi les característiques següents:

- Ha d'estar dotat d'un sistema antimigratori i d'un recobriment biològicament compatible.
- L'estructura del codi alfanumèric que incorporen s'ha d'adaptar al que estableix la norma ISO 11.784.
- El sistema d'intercanvi d'energia entre el dispositiu i el lector s'ha d'adaptar al que estableix la norma ISO 11.785.

- Acreditació de la identificació

La persona o entitat responsable del marcatge de l'animal ha de lliurar al posseïdor de l'animal un document acreditatiu d'aquest fet on han de constar, almenys, les dades següents: el sistema d'identificació utilitzat i el lloc on s'ha aplicat, el codi d'identificació, les dades de la persona o l'entitat que realitza aquest marcatge, l'espècie animal i la raça, el sexe i la data de naixement de l'animal.

En qualsevol transacció d'un animal de companyia s'haurà de lliurar al nou posseïdor de l'animal el document acreditatiu de la seva identificació.

- Cens municipal

Els ajuntaments han de disposar d'un registre censal d'animals de companyia i els posseïdors d'animals domèstics estan obligats a inscriure els seus animals en el registre censal del municipi de residència habitual de l'animal.

La inscripció dels animals de companyia al registre censal del municipi es realitzarà dins el termini de tres mesos comptats a partir de la data de naixement, d'adquisició, o de canvi de residència de l'animal.

Els propietaris o posseïdors d'animals domèstics de companyia estan obligats a notificar a l'ajuntament en el qual estigui censat l'animal, en el termini de dos mesos, la baixa, la cessió o el canvi de residència de l'animal, el canvi en el sistema o codi d'identificació, així com qualsevol altra modificació de les dades que figurin en el cens corresponent.

- Placa identificativa

El registre censal de l'animal s'ha de completar mitjançant una placa identificativa, on ha de constar el nom de l'animal i les dades del propietari o posseïdor de l'animal.

- Documents de trasllat

Els animals de companyia (gossos, gats i fures) que surtin del país i es desplacin pels Estats membres de la Unió Europea hauran d'estar identificats amb tatuatge o electrònicament amb xip. En el cas de la identificació electrònica, el número de identificació del *transponder* ha de ser el mateix que el del certificat de salut de l'animal, també obligatori (Passaport Europeu).

- Infraccions i sancions

Són considerades infraccions lleus:

- Posseir un gos o un gat no inscrit al registre censal.
- No identificar correctament els gats i gossos d'acord amb el reglament o no complir els requisits establerts per la normativa relacionada amb aquesta identificació.

Són considerades infraccions greus:

- Anular el sistema d'identificació sense prescripció ni control veterinari.
- No entregar la documentació exigida en qualsevol transacció d'animals.

Les infraccions seran sancionades d'acord amb el que estableix la Llei 22/2003, del 4 de Juliol, de protecció dels animals.

5.1.2. Legislació i àmbit d'aplicació a la resta de CCAA

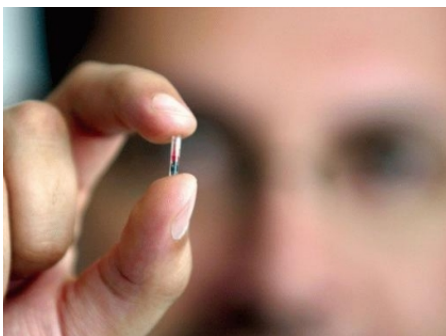
La identificació electrònica és obligatòria a la majoria de comunitats autònomes, tot i que algunes encara accepten altres sistemes d'identificació (com el tatuatge). Murcia és l'única comunitat autònoma que encara no presenta una normativa vigent que faci referència a la identificació animal, tot i que està en estudi segons el Col·legi de Veterinaris de Murcia. No obstant, en aquesta comunitat autònoma existeixen ordenances que regulen la identificació dels animals a nivell municipal.

La identificació és obligatòria per a gossos a la resta de comunitats autònomes, essent opcional la identificació de la resta d'animals de companyia.

Madrid, Andalusia, Ceuta, Melilla i la Rioja també obliguen a identificar els gats, i només Andalusia i Melilla inclou a les fures.

5.2. Identificació electrònica

La identificació electrònica en animals de companyia, actualment, es basa en la implantació subcutània d'un **microxip o transponder**, una petita càpsula (11 mm de longitud x 2 mm de diàmetre) portadora d'un dispositiu electrònic que conté un codi alfanumèric únic que permet la identificació de l'animal. Aquesta identificació ha de garantir la no-duplicat, mitjançant un sistema d'assignació reconegut per la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries. Aquest nou sistema, per tant, supera al tradicional sistema del tatuatge ja que permet una identificació precisa, inviolable, duradora, innòcua i gairebé atraumàtica.

Figura 5. Microxip electrònic

5.2.1. Objectius

El sistema d'identificació electrònica dels animals de companyia (gossos, gats i fures) té diferents objectius:

Propietari: permet demostrar que l'animal és propietat legal seva, facilita la recuperació de l'animal en cas de pèrdua o robatori, i assegura l'autenticitat dels certificats de salut, així com els registres genealògics, gràcies a la inviolabilitat del sistema.

Autoritats sanitàries: permet el control sanitari dels animals i, d'aquesta manera pot establir programes de lluita i eradicació enfront possibles zoonosis i altres malalties més eficaçment.

D'altra banda, evita l'abandonament a través de les sancions que imposa la legislació a la persona que realitza aquest acte i que figura com a propietari al registre d'identificació. Aquest sistema lliga al propietari i a l'animal i permet delimitar les seves responsabilitats.

5.2.2. Aplicació del microxip

El lloc d'aplicació habitual del microxip és, subcutàniament, al costat esquerre del coll degut a que en aquesta zona no es sol realitzar l'aplicació d'altres productes farmacològics o vacunes. En el cas que no sigui possible l'aplicació al coll, una alternativa és la línia mitja dorsal, a la zona de la creu, entre les escàpules.

5.2.3. Reaccions adverses

Habitualment l'aplicació del microxip no provoca reaccions adverses, no obstant, es poden produir les següent alteracions:

- Abscessos al lloc d'implantació
- Granuloma al lloc d'implantació
- Migració des del punt d'implantació

6. IDENTIFICACIÓ EN CAVALLS

6.1. Normativa

6.1.1 Legislació i àmbit d'aplicació

El nou sistema d'identificació d'equins ve determinat per 3 normes:

- ✓ Reglament (CE) 504/2008 de la Comissió, del 6 de juny de 2008, pel qual s'apliquen les Directives 90/426/CEE i 90/427/CEE pel que fa als mètodes d'identificació dels èquids, regulant la identificació equina a nivell europeu (Diari oficial núm. L 149 del 7.6.2008).
- ✓ Decisió 93/623/CEE de la Comissió, del 20 d'octubre de 1993, per la qual s'estableix el document d'identificació (passaport) que ha d'acompanyar els èquids registrats (Diari oficial núm. L 298 del 3.12.1993).
- ✓ Decisió 2000/68/CE de la Comissió, del 22 de desembre de 1999, per la qual es modifica la Decisió 93/623/CEE de la Comissió i es regula la identificació dels èquids de cria i de renda (Diari oficial núm. L 23 del 28.1.2000).

Els èquids obligats a identificar-se amb el nou sistema són:

- Els nascuts a Espanya després de l'1 de juliol del 2009.
- Els despatxats a lliure pràctica a partir de l'1 de juliol del 2009 a la Comunitat Europea, és a dir, els èquid importats d'un tercer país.
- Els animals nascuts abans del 30 de juny de 2009, i que no estiguin identificats amb el que es disposa a les Decisions 93/623/CEE o 200/68/CE. S'han d'identificar de conformitat amb el Reglament, abans del 31 de desembre del 2009.

Els animals nascuts abans del 30 de juny del 2009 i identificats conforme a les Decisions 93/623/CEE o 200/68/CE o amb Targeta Sanitària Equina (TSE) o "Libro de Identificación Caballar" (LIC) es consideren correctament identificats.

Els animals nascuts a Catalunya s'han d'identificar abans del 31 de desembre del mateix any de naixement o abans de 6 mesos després del naixement, podent-se escollir la data més tardana d'aquestes.

- Sistema d'identificació

En la identificació d'èquids són necessaris dos passos: el marcatge i la identificació en sí.

Per a la identificació de l'animal, aquest s'ha de marcar prèviament amb un *transponder* electrònic injectable o microxip (marcatge).

Aleshores pot emetre's el passaport i adjudicar-se l'UELN (Universal Equine Life Number) que consisteix en un codi únic i individual vàlid per identificar l'animal en qualsevol part del món durant tota la seva vida, i que ha de constar al passaport.

Les dades dels èquids identificats s'informatitzen en una base de dades.

- Documents de trasllat

Per als moviments d'èquids és necessari que aquests estiguin identificats conforme la normativa i que vagin acompanyats del passaport, el TSE o el LIC i el Certificat Sanitari de Moviment.

Per als moviments dins de Catalunya només és necessari acompanyar-se del document identificatiu (passaport, TSE o LIC).

En quan als animals identificats amb TSE i LIC, també necessiten una declaració del propietari relativa a si l'animal es destina o no al consum humà.

- Base de dades

Un cop marcats i identificats, tota la informació es digitalitza en una base de dades gestionada per una organització autoritzada per l'estat membre.

En aquest cas, les dades s'integren a la base de dades el Registre d'Identificació Individual d'Animals (RIIA), establerta a nivell estatal.

6.2 Identificació electrònica

La identificació d'èquids es basa en les Unitats d'Identificació Equina (UIE), integrades per diferents elements en funció de l'animal al que van destinades:

- UIE per a èquids de renda no marcats: inclou un document de comunicació de dades, el passaport i l'aplicació subcutània del xip.
- UIE per a èquids registrats i no marcats: inclou un document de comunicació de dades i l'aplicació del xip.
- UIE per a èquids ja identificats: només inclou un document de comunicació de dades (per a la informatització d'aquestes).

6.2.1 Objectius:

Els objectius de la identificació electrònica equina són els següents:

- Implantació d'un sistema únic d'identificació equina.
- Regular els moviments i intercanvis d'èquids per a un millor control de la sanitat animal.
- Identificació d'èquids de cria i renda per a una millor traçabilitat.

6.2.2 Aplicació del microxip

Només poden aplicar el microxip aquells veterinaris que, després de demostrar una formació específica, hagin estat autoritzats pel DAR (Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural). Els xips es distribueixen als diferents col·legis provincials. La zona d'aplicació del xip és, subcutàniament, a la zona del lligament nugal i ha de ser llegible a una distància mínima de 12 cm.

7. IDENTIFICACIÓ EN OVELLES I CABRES

7.1. Normativa

7.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació

Existeixen 3 normes referents al nou sistema d'identificació d'ovins i caprins:

- ✓ Reglament (CE) núm. 21/2004 del Consell, del 17 de desembre de 2003, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i caprina i es modifica el Reglament (CE) núm. 1782/2003 i les Directives 92/102/CEE i 64/432/CEE. (Diari Oficial núm. L 005, del 9.1.2004).
- ✓ Reial Decret 947/2005, del 29 de juliol, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre d'animals de les espècies ovina i caprina. (BOE núm. 181, del 30.7.2005).
- ✓ Ordre APA/398/2006, del 10 de febrer, per la qual es modifica l'annex I del Reial Decret 947/2005, del 29 de juliol, pel qual s'estableix el sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i caprina. (BOE núm. 43, del 20.2.2006).

* Està pendent de publicació un decret del Govern de la Generalitat de Catalunya en relació amb aquesta matèria.

Afecta tots els animals nascuts després del 9 de juliol de 2005, així com tots els animals importats de països tercers a partir d'aquesta mateixa data. Les unitats d'identificació s'han de col·locar en un termini màxim de 6 mesos després del naixement, i sempre abans que l'animal abandoni l'explotació on ha nascut. Els animals procedents d'altres estats membres conservaran la identificació original.

Tot i això, existeixen algunes excepcions:

- Animals destinats al sacrifici dins del territori espanyol, abans dels dotze mesos d'edat (identificació amb un únic cròtal a l'orella esquerra).
- Animals destinats a intercanvis intracomunitaris de sortida i exportació a tercers països (identificació amb dos jocs de cròtals per ambdues orelles).
- Animals de determinades races que, per raons de pes, fisiologia o altres, rebutgin o no retinguin els bolus ruminals. En aquests casos es podrà demanar una identificació excepcional.
- Els animals nascut abans del 9 de juliol de 2005 conservaran la seva identificació original, havent de demanar autorització prèvia si se'ls vol identificar amb el nou sistema.

- Sistema d'identificació

Cada animal ha d'estar identificat individualment amb una unitat d'identificació composta per:

- Un identificador electrònic consistent en un bolus col·locat a l'interior del rumen amb el mateix codi identificador dels cròtals.
- Dos parells de cròtals de plàstic groc idèntics, col·locats en ambdues orelles, amb un codi d'identificació individual (lletres ES + 2 dígits corresponent a comunitat autònoma + 10 dígits corresponents a identificació individual).
- Un joc d'enganxines amb el codi identificador, en format número i format codi de barres, per al llibre de registre de l'explotació.

Les unitats d'identificació són lliurades, per part del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, als veterinaris adjudicatari de campanyes de sanejament i als veterinaris de les associacions de races pures, que s'encarreguen d'identificar els animals.

Per el moment, el Departament assumeix el cost de les unitats d'identificació, alliberant als ramaders de qualsevol despesa relacionada amb el nou sistema.

- Llibre de registre

El llibre de registres es pot portar de forma manual o informatitzada, ha d'estar disponible a l'explotació i accessible a l'autoritat i s'ha de guardar un mínim de 3 anys després de l'última anotació.

Han de constar-hi les següents dades:

- Dades de l'explotació i del titular (full de dades de l'explotació)
- Espècies mantingudes (oví i/o cabrum)
- Dades relatives a tots els moviments dels animals, per espècie (entrades i sortides)
- Cens anual per categories
- Balanç de reproductors
- Substitucions dels elements d'identificació (cròtals originaris de països tercers, substitució dels elements d'identificació antics i duplicats en cas de pèrdua)
- Inspeccions i controls realitzats a l'explotació
- Lliuraments de llet, en cas de comercialització
- Tractaments i medicaments
- Codi d'identificació individual dels animals
- Any de naixement i data d'identificació
- Raça i, si es coneix, genotip
- Mes i any, en cas de mort a l'explotació

- Documents de trasllat

Tots els animals que s'hagin de moure o traslladar han d'acompanyar-se de la corresponent documentació sanitària de trasllat, al que s'afegeix el codi d'identificació individual. Cal conservar els documents dels animals que han entrat a l'explotació, així com una còpia dels que n'han sortit, com a mínim els 3 anys posteriors al moviment.

- Bases de dades

Totes les explotacions han d'estar inscrites al Registre General d'Explotacions Ramaderes (REGA) amb el seu corresponent codi (lletres ES + 2 dígits corresponents a província + 3 dígits corresponents a municipi + 7 dígits corresponents al número d'ordre) que ha de constar als cròtals dels animals presents a l'explotació.

Aquesta informació s'integra en un conjunt de bases de dades que contenen la informació de registre d'explotacions, identificació individual i moviments de bestiar.

Cada titular ha de notificar els cens d'animals, per espècie i categoria, mantinguts a la seva explotació i facilitar, almenys una vegada a l'any, la relació dels codis de tots els animals identificats. També s'han de notificar, en un termini màxim de 7 dies, les entrades i sortides d'animals de l'explotació.

- Infraccions i sancions

Es consideren infraccions lleus:

- La possessió de menys del 10% d'animals (en relació amb els animals que posseeixi o en relació als pertanyents a l'explotació) als quals a la seva identificació li manqui algun dels elements previstos a la normativa específica.
- La manca d'identificació dels animals transportats, en els casos en que la identificació sigui obligatòria, fins un 10% de la partida, o la no correspondència del número dels animals transportats amb l'assenyalat a la documentació sanitària de trasllat.

Es consideren infraccions greus:

- La possessió en una explotació d'animals de producció, la identificació dels quals sigui obligatòria atenent a la normativa aplicable, i no pugui ser establerta mitjançant cap dels elements d'identificació previstos a la normativa específica d'identificació.
- La possessió de més del 10% d'animals (en relació amb els animals que posseeixi o en relació als pertanyents a l'explotació) als quals a la seva identificació li manqui algun dels elements previstos a la normativa específica.

Es consideren infraccions molt greus:

- Les infraccions anteriors si aquestes suposen un risc per a la salut de les persones.

Les irregularitats en el compliment d'aquesta normativa tindran conseqüències negatives en el cobrament de les primes i ajuts.

7.2. Identificació electrònica

La identificació electrònica en ovelles i cabres, es basa en la introducció via oral d'un **bolus ruminal** que conté un transponder a l'interior. Tot i això, existeixen altres dispositius electrònics opcionals tals com els injectables o cròtals.

De tots els dispositius electrònics, s'ha demostrat que el bolus ruminal ceràmic és superior a altres dispositius tant a nivell de retenció com d'eficàcia de lectura (Caja G., Conill C., 1999).

Figura 6. Bolus ruminal

7.2.1. Objectius:

El nou sistema té com a objectiu la implantació d'un sistema comú d'identificació.

Consta de 4 elements bàsics:

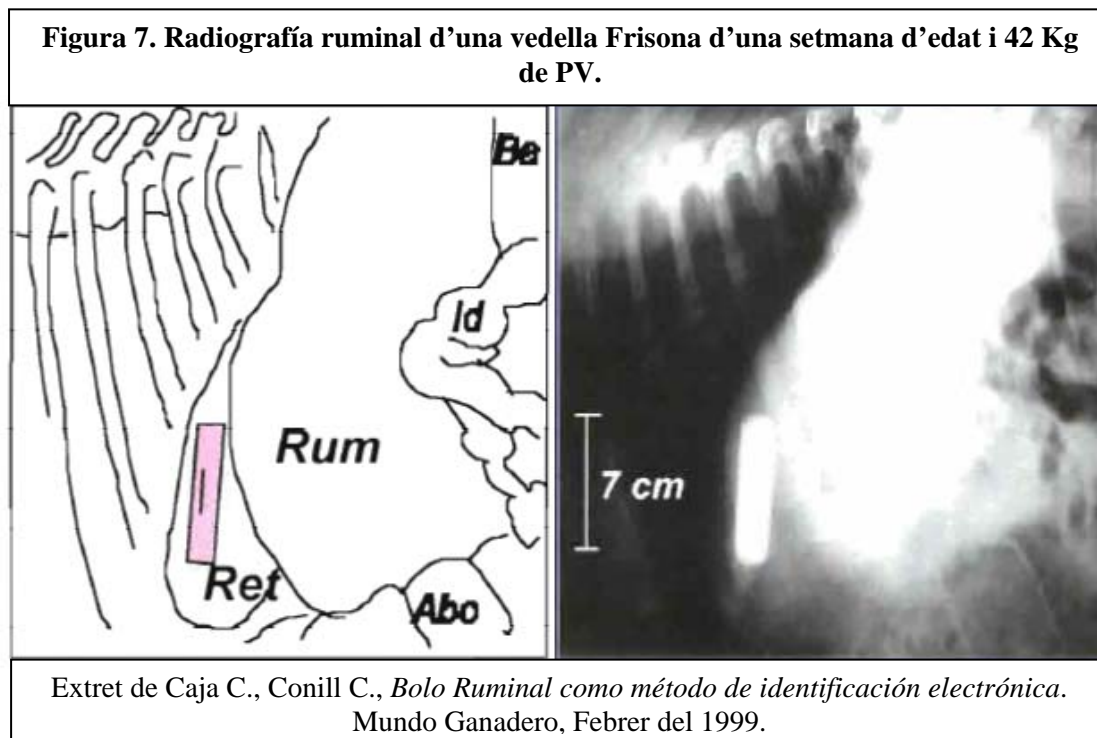
- ✓ Unitats d'identificació aplicables als animals.
- ✓ Registres actualitzats de les explotacions.
- ✓ Documents de trasllat per al moviment d'animals.
- ✓ Base de dades informatitzada que registra totes les explotacions així com tots els moviments i trasllats d'ovins i caprins en el territori estatal.

7.2.2. Tipus

- Microxip injectable: dispositiu que es col·loca subcutàniament amb agulles hipodèrmiques especials. Presenten com a inconvenients que es poden trencar degut a cops externs i afavorir l'aparició de fístules a través de les quals poden ser expulsats a l'exterior. A més, presenten migracions dificultant la seva localització i recuperació a l'escorxador.
- Cròtals electrònics: elements plàstics de diferents formes, aplicats a l'orella de l'animal, que contenen un microxip a l'interior. Degut a que es tracta d'elements externs pot ser freqüent la seva pèrdua accidental. Presenten, ocasionalment, dificultat de lectura.
- Bolus ruminal: càpsula de ceràmica (d'uns 7 cm) administrada via oral que conté un transponder al seu interior. Presenta una elevada eficàcia i capacitat de lectura (tant estàtica com dinàmica), així com una fàcil recuperació a l'escorxador. Gairebé no presenta pèrdues, ruptures ni errors electrònics (Caja et al., 1999). Es tracta del mètode d'elecció d'identificació electrònica segons la legislació vigent.

7.2.3. Aplicació del bolus ruminal

El bolus s'ha de dipositar al fons de la boca, per sobre de la llengua, mitjançant un aplicador. Al retirar l'aplicador, s'ha de mantenir la boca de l'animal tancada fins que degluteixi. Un cop aconseguit, el bolus passa a través de l'esòfag fins arribar al fons del reticle o al rumen. En cas que arribi al rumen, transcorregut un cert temps i gràcies a les contraccions ruminals, es dipositarà al sac ventral del rumen i acabarà arribant al reticle.

Si les característiques físiques del bolus (dimensions i pes específic) són adequades, difícilment es produirà la regurgitació del bolus i no podrà avançar a trams posteriors del tracte digestiu ja que l'orifici reticulo-omasal és molt reduït.

Per a que no alteri l'estat físic ni els rendiments productius dels animals identificats és recomanable l'aplicació dels bolus a ovins amb pes superior a 25 Kg i a caprins amb pes superior a 15 Kg. (Caja et al., 1999)

8. IDENTIFICACIÓ EN VAQUES

8.1. Normativa

8.1.1. Legislació i àmbit d'aplicació

La normativa més actual i vigent, específica de bovins, és la següent:

- ✓ Reglament (CE) nº 1760/2000 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de juliol de 2000, que estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina i relatiu a l'etiquetatge de la carn de vacu i dels productes a base de carn de vacu i pel que se deroga el Reglament (CE) nº 820/97 del Consell. (Diari Oficial 16.3.2007)
- ✓ Reglament (CE) nº 331/1999 de la Comissió, de 12 de febrer de 1999, pel que es modifica el Reglament (CE) nº 2629/97 en el que respecta als passaports en el marc del sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina. (Diari Oficial núm. L40, 1.2.1999)
- ✓ Real Decreto 1835/2008, de 8 de novembre, pel que es modifica el Real Decret 1980/1998, de 18 de setembre, pel que s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina. (BOE núm.239, 6.10.1998)
- ✓ Ordre de 22 de desembre de 1997, per la que s'estableix el sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina. (BOE núm.019, 22.1.2008)

Afecta a tots els bovins europeus nascuts després del 31 de desembre del 1997, o després del gener de 1998 si es destinen al comerç intracomunitari, els quals han d'estar identificats mitjançant dos cròtals auriculars homologats i disposar d'un document d'identificació o passaport (tindrà el mateix i únic codi d'identificació, en forma alfanumèrica i en codi de barres).

Cal notificar el naixement de l'animal a l'autoritat competent en un període de 20 dies després del naixement (es pot ampliar el període de col·locació dels cròtals pel ramat extensiu, en certes races, fins a 6 mesos), i anotar el naixement en el seu llibre de registre. I llavors, l'autoritat competent li expedirà el document d'identificació amb totes les seves dades, els de la seva explotació i els de l'animal que ha estat identificat.

Tot i això, existeixen casos especials:

- Els animals nascuts abans del gener del 2000:
  - Si estan identificats amb dos cròtals numèrics iguals i es disposa d'un document d'identificació amb format antic, cal que es canviï aquest document pel del nou format.
  - Si estan identificats amb un sol cròtal del sistema alfanumèric, i no es disposa de document d'identificació, cal sol·licitar documents d'identificació per aquests animals.

- Aquells animals nascuts a partir del gener del 2000, els documents d'identificació:
  - Tindran un nou format, i constaran al menys de dos exemplars: un que acompanyi a l'animal a l'abandonar l'explotació, i un altre que romandrà sempre en possessió del ramader, o bé, de l'autoritat competent.
  - Seran expedits per l'autoritat competent amb totes les dades personalitzades del propietari de l'animal, de l'explotació en la qual resideix. Per tant, quan l'animal canvia d'explotació, el nou propietari ha de sol·licitar un nou document.
  - Aquesta expedició es realitzarà en els 14 dies següents a la notificació del naixement o de l'entrada en l'explotació.

El sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina inclourà els elements següents:

- Marques auriculars destinades a identificar cada animal individualment
- Bases de dades informatitzades
- Passaports per animals
- Registres individuals portats en cada explotació.

- Llibre de registre

Cal portar al dia el registre de l'explotació, incloent les següents dades de l'animal:

- Codi d'identificació
- Data de naixement de l'animal
- Sexe de l'animal
- Raça o tipus de capa
- Data de la mort de l'animal en l'explotació
- En el cas d'animals que surtin de l'explotació: el nombre i la direcció del posseïdor, o el codi d'identificació de l'explotació a la qual l'animal hagi estat transferit, i la data de sortida.
- Número i firma del representant de l'autoritat competent que hagi comprovat el registre i la data en la qual es va a dur a terme la comprovació.

- Base de dades

Els ramaders han de portar un registre dels animals de l'espècie bovina, a on figurin les existències, altes, baixes i incidències, segons estableix la normativa comunitària. El registre pot ser en paper o bé informatitzat, però en qualsevol cas, ha de ser acceptat i visat per l'oficina comarcal corresponent al lloc d'ubicació de l'explotació ramadera.

Tot el seu historial i els seus moviments, els naixements i morts dels animals han de ser comunicats pels productors a l'autoritat competent, així com, totes les entrades o sortides dels animals de les explotacions.

- Sistema d'identificació

Les marques identificatives s'han de col·locar en cada orella de l'animal, fins als 30 dies següents al seu naixement, i sempre, abans que els animals surtin de l'explotació. En cas que els animals siguin de règim extensiu, les marques s'han de col·locar en el període

que fixi la normativa comunitària, i abans que els animals siguin separats de les seves mares i surtin de l'explotació.

Els models de les marques identificatives o cròtals, i els documents d'identificació dels bovins seran homologats pel Ministeri d'agricultura, pesca i alimentació, per tot l'estat. En cas que en la comunitat autònoma no entregui cròtals per anticipat, caldrà sol·licitar la crotalització de l'animal a l'autoritat competent, de la forma que aquesta ho tingui previst.

Sota cap concepte, es retiraran els cròtals que identifiquen als animals. Només poden ser substituïts en cas que així ho hagi determinat l'autoritat competent.

Simultàniament a la col·locació de les marques identificatives, s'ha d'anotar les dades dels fulls del document d'identificació, de manera que es garanteixi la coincidència entre la identificació dels animals i la concordança de les dades que es fan constar en els fulls.

El paper verd, serà enviat a l'oficina comarcal que subministrà els cròtals abans de la sortida dels animals de l'explotació, i sempre abans dels 10 dies següents a la identificació.

El paper blanc, acompanyarà l'animal en tots els seus trasllats o canvis d'ubicació.

El full groc, quedarà arxivat en l'explotació on es va identificar l'animal, com a comprovant. En cas de pèrdua o deteriorament del document d'identificació, el ramader ha de sol·licitar un duplicat a l'oficina comarcal. Que s'entregarà després de comprovar l'existència de l'animal en poder del productor.

- Notificació de baixes:

S'entén per baixa quan l'animal mor o surt definitivament del territori estatal.

- Si és baixa per mort, el ramader ha d'enviar el document d'identificació (full blanc) a l'oficina comarcal corresponent, fins als 7 dies següents a la mort. A on hi ha de constar la causa de la baixa, la data, la firma, en la part posterior d'aquest.
- En cas de sacrifici, ha de ser l'escorxador el que ha d'enviar el document al ministeri d'agricultura, pesca i alimentació.
- Si es tracta d'un trasllat fora de l'estat, l'oficina comarcal, retindrà i complimentarà els documents per enviar-ho al ministeri d'agricultura, pesca i alimentació.

- Documents de trasllat

Cal tenir present que, cada vegada que un animal canvia d'explotació i de propietari, cal entregar un nou document a nom del nou titular.

Els grups d'animals bovins que tinguin un mateix origen i destí, han d'anar acompanyats pel document sanitari corresponent en el qual, o en el document annex, ha de figurar el llistat de les identifications dels animals que integren la partida i totalitat dels document d'identificació d'aquests. No serà necessària la complementació individual dels documents d'identificació amb d'indicació del destí i la firma del ramader, quan aquestes dades figurin en la documentació sanitària de trasllat.

Quan el ramader accepta un animal que prové d'un país comunitari:

- No retirar els cròtals que porta ni col·locar cròtals espanyols.
- Anotar la seva arribada en el seu llibre de registre.
- Presentar a l'autoritat competent el passaport original del país de procedència.
- L'autoritat competent li entregarà el document d'identificació espanyol, amb totes les seves dades, els de la seva explotació i els de l'animal que ha estat introduït.

Quan s'importa un animal d'un país no comunitari:

- Col·locar els dos cròtals i notificar l'arribada de l'animal a l'autoritat competent en el període de 27 dies, després de la seva incorporació a l'explotació.
- Anotar la seva arribada en el seu llibre de registre.
- L'autoritat competent li expedirà el document d'identificació espanyol, amb totes les seves dades, les de la seva explotació i les de l'animal que ha estat introduït.

Quan un animal surt de l'explotació, independentment del seu destí:

- Notificar la sortida de l'explotació a l'autoritat competent, presentant el document d'identificació de l'animal o animals que es traslladen.
- Anotar la sortida en el seu llibre de registre.
- Comprovar que el document d'identificació acompanya a l'animal que abandona l'explotació.
- Si la sortida és fora d'Espanya, cal entregar el document d'identificació a l'autoritat competent, per tal que aquesta li expedeixi un document d'identificació especial per exportacions a altres països membres de la UE, o certificats sanitaris necessaris per exportacions a tercers països.

Quan un animal arriba a l'explotació, independentment de la seva procedència:

- Comprovar que està acompanyat del seu document d'identificació.
- Anotar l'arribada en el seu llibre de registre
- Notificar l'entrada de l'animal en la seva explotació a l'autoritat competent, presentat el document d'identificació amb el que l'animal ha arribat. Es disposa de 7 dies per fer-ho.
- L'autoritat competent li expedirà un nou document d'identificació personalitzat amb les seves dades i les de la seva explotació.
- No serà necessari identificar els animals procedents de tercers països, si l'explotació de destí és un escorxador situat a Espanya, i es sacrifiquen els animals en els 20 dies posteriors als controls pertinents.

- Sancions i controls

La comprovació d'irregularitats en l'aplicació de la normativa vigent per part dels productors, implicarà l'aplicació de les sancions corresponents, les quals podran fer referència a:

- la immobilització dels animals amb irregularitats
- la restricció de moviments de la totalitat de l'explotació
- la reducció o anul·lació de les primes ramaderes
- en cas de l'existència d'animals d'origen no acreditable, el sacrifici obligatori controlat, sense cap compensació econòmica.

Tal i com estableix la normativa comunitària i estatal, anualment es realitzaran controls administratius, i sobre el territori, que inclouran a la totalitat dels bovins del 10% de les explotacions com a mínim, d'acord amb una anàlisi de risc que tindrà en compte el nombre d'animals, el moviments, i en el cas que correspongui, el país de procedència.

8.2. Identificació electrònica

La identificació electrònica en vaques està en procés d'investigació. Degut a les deficiències manifestes dels sistemes vigents d'identificació, es considera que un sistema d'identificació electrònica dels animals pot contribuir a millorar el sistema, permetent així, una transferència automàtica dels registres a les bases de dades, i una lectura més ràpida i precisa.

Tot i ser una major despesa respecte a la identificació convencional, cal tenir present els beneficis associats a la identificació, com: programes de control sanitari o de produccions i millora genètica, menys costos lligats a errors derivats de la identificació, i automatització d'algunes tasques de les granges.

Per altra banda, una reducció dels preus dels dispositius d'identificació i equips necessaris, o un augment del tamany mig de les granges, podrien fer que la identificació electrònica fos l'opció més barata a nivell nacional (Saa et al., 2005).

Tot i que no són obligats, les explotacions que opten per aquest mètode d'identificació utilitzen els mateixos mètodes que a la identificació electrònica de petits rumugants. (veure l'apartat d'identificació electrònica d'ovelles i cabres)

9. ENQUESTES

Per tal de conèixer el punt de vista de diverses persones relacionades d'una manera o altra amb el tema que estem analitzant, i poder extreure conclusions al respecte, hem realitzat una enquesta sobre la identificació animal. Aquesta enquesta consta de 8 preguntes de caràcter general, a contestar per a tots els enquestats i de tres grups de tres preguntes cadascun, dirigits específicament a cada sector.

L'enquesta consta de les següents preguntes:

1. Quina és la seva professió: ☐ Veterinari ☐ Ramader ☐ Altres: _____

2. Residència habitual: ☐ Poble ☐ Ciutat

3. És propietari d'animals? ☐ Sí ☐ No

Quins i quants? ☐ Animals domèstics: _____

☐ Animals de renda: _____

☐ Animals exòtics: _____

☐ Cavalls: _____

4. Estan identificats? ☐ Sí ☐ No ☐ Alguns: _____

Si és així, amb quin tipus d'identificació? ☐ Cròtal

☐ Xip

☐ Tatuatge

☐ Placa

En el cas dels animals de companyia, estan censats al l'ajuntament? ☐ Sí ☐ No

5. Creu que és necessari tenir els animals identificats? ☐ Sí ☐ No

Per què? _____

6. Creu que el xip és la millor opció a l'hora d'identificar l'animal? ☐ Sí ☐ No

Per què? ☐ Eficàcia

☐ Car

☐ Comoditat del format digital

☐ Injecció dolorosa

☐ Dura de per vida sense manteniment

☐ Es mou de lloc

☐ Traçabilitat dels productes

☐ Altres: _____

7. Creu que hauria de ser obligatori la identificació amb xip?

☐ Sí   ☐ No   ☐ Només per a animals de companyia   ☐ Només per a bestiar

8. Sap que existeixen lleis que obliguen a identificar/censar els animals?

☐ Sí   ☐ No

Espai a contestar només per a professionals veterinaris:

9. Recomana als seus clients que identifiquin els animals amb xip?

☐ Sí   ☐ No   ☐ Només als gossos

10. I que registrin els animals domèstics al cens municipal? ☐ Sí   ☐ No

11. Quin percentatge aproximat dels seus clients creu que té els animals identificats correctament? _____%

Espai a contestar només per a ramaders:

12. La identificació electrònica li aporta beneficis o només suposa una despesa?

☐ Aporta benefici   ☐ Només suposa una despesa

13. És partidari d'identificar electrònicament, a la llarga, els animals de tots els sectors productius? ☐ Sí   ☐ No

14. Creu que la identificació electrònica va lligada a una millor traçabilitat i més confiança per part del consumidor? ☐ Sí   ☐ No

Espai a contestar per a la resta d'enquestats:

15. El seu ajuntament l'informa sobre la obligatorietat d'identificar i/o censar els animals domèstics? ☐ Sí   ☐ No

16. Com a consumidor, li inspira més confiança el fet de poder-se informar sobre tot el procés que ha seguit un producte “des de la granja al plat”?

☐ Sí   ☐ No

17. Creu que si s'obligués a identificar tots els animals amb xip i es fes un control més estricte hi hauria menys abandonaments? ☐ Sí ☐ No

Hem passat enquestes a 50 persones, 20 de les quals són veterinaris, altres 20 són propietaris d'animals i les 10 restants són de ramaders. En el cas de veterinaris, les hem dividit en especialitzats en petits animals, i l'altra meitat en grans animals/animals de rentà. D'aquesta forma, s'ha volgut conèixer l'opinió dels diferents sectors que es poden veure afectats pel que fa a la identificació dels animals.

En l'apartat de preguntes generals, s'ha considerat important conèixer la resposta concreta de cada sector, per valorar les diferències que poden existir entre ells. Per això, en l'explicació dels resultats específics de cada sector, s'han inclòs aquestes preguntes.

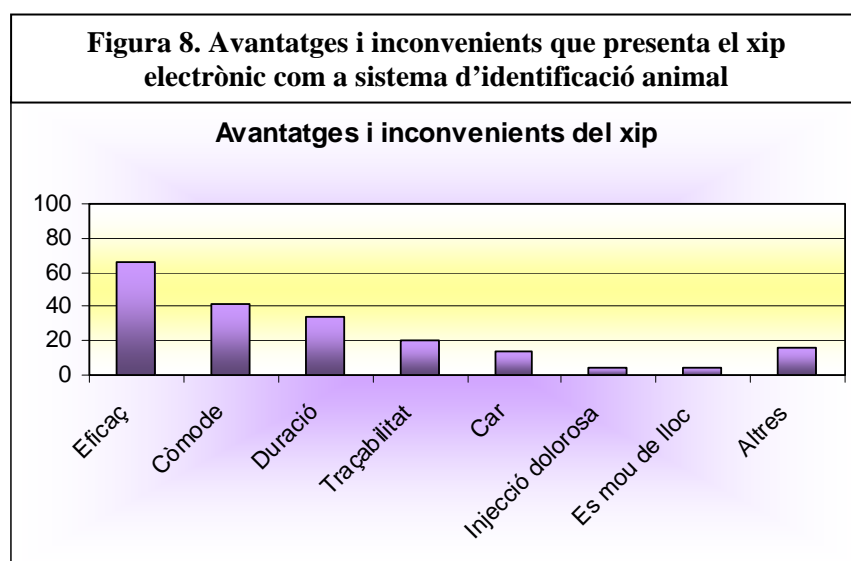
Totes les enquestes es troben recollides a l'annex 2.

9.1. Resultats generals

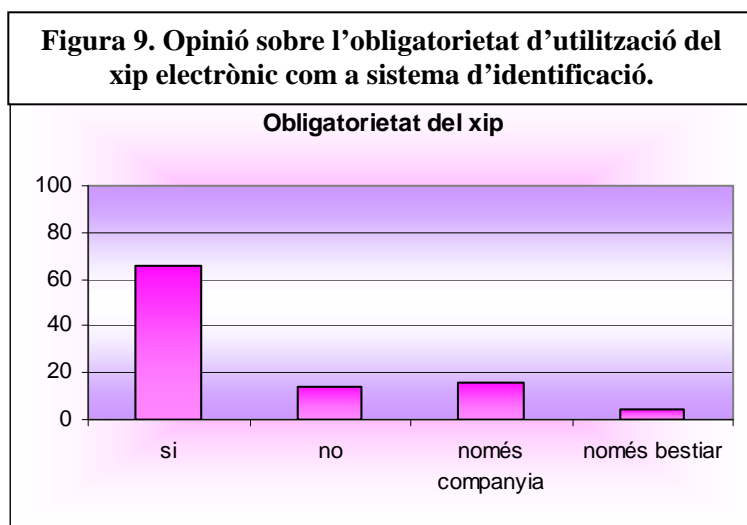
El 96% dels enquestats consideren que és necessari tenir identificats els animals d'alguna manera o altra. Cal destacar que les úniques respostes negatives han estat donades per ramaders i propietaris; el 100% de veterinaris ho consideren necessari.

Els motius més citats són la localització en cas de pèrdua o robatori (52% dels enquestats), el control de censos i abandonaments (38%), una major responsabilitat civil (20%) i millor traçabilitat i seguretat alimentària (12%). Val a dir, que entre els propietaris prevalen els motius relacionats amb la localització d'animals perduts o abandonats, mentre que entre els veterinaris i ramaders es té més en compte la traçabilitat dels productes i el control de poblacions.

El 90% dels enquestats opina que el xip és la millor opció per identificar els animals, i citen com a principals avantatges l'eficàcia i la comoditat del format digital, i com a principal inconvenient el preu massa elevat.

El 66% dels enquestats considera que la identificació amb xip hauria de ser obligatòria en totes les espècies, un 14% que no hauria de ser-ho en cap, un 16% que només ho hauria de ser en animals de companyia i un 4% només en el bestiar.

El 82% coneixien prèviament l'existència de lleis sobre la identificació animal.

El 78% dels enquestats viu en municipis on l'ajuntament no informa sobre la obligatorietat d'identificar i/o censar els animals de companyia. Dels pocs ajuntaments que informen la majoria

són de ciutats mitjanes o grans, mentre que molt pocs de pobles petits. El principal mètode de comunicació d'aquesta informació és a través del correu convencional i, en alguns casos, a través de tríptics i BANs municipals.

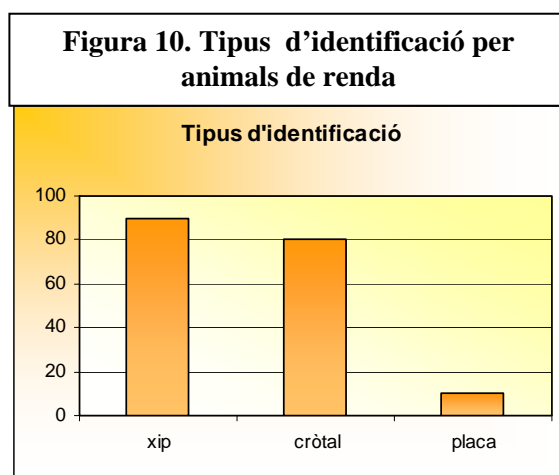
Al 93% dels enquestats els dona més confiança com a consumidors tenir un millor coneixement i disposar de més informació sobre la traçabilitat dels productes d'origen animal (seguiment del procés "de la granja al plat").

De la mateixa manera, el 93% dels enquestats opina que la identificació dels animals de companyia amb xip, lligada a un control més estricte per part de les autoritats, faria disminuir el nombre d'abandonaments.

9.2. Ramaders

La meitat dels ramaders enquestats regentaven explotacions d'oví, un 10% explotacions de caprí, un 10% explotacions d'equí i un 20% explotacions mixtes.

El 100% dels animals de renta estan identificats. En el conjunt d'animals que pertanyen als ramaders, un 90% dels animals porten xip, un 80% cròtals i un 10% plaques (alguns gossos).

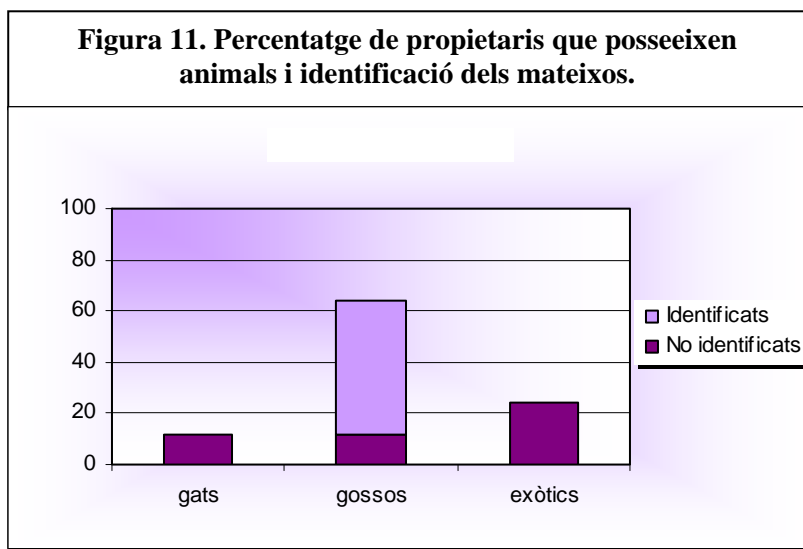
El 20% tenen els animals de companyia censats a l'ajuntament, un 60% no els hi tenen, i el 20% restant no tenen animals de companyia.

Un 60% dels ramaders consideren que la identificació electrònica els hi suposa una despesa, per això el 70% no són partidaris d'identificar electrònicament, a la llarga, als animals de tots els sectors productius. Malgrat que, la majoria (60%) creuen que la identificació electrònica va lligada a una millor traçabilitat dels productes i més confiança per part del consumidor.

9.3. Propietaris

El 90% de propietaris d'animals de companyia resideixen habitualment a la ciutat.

El 64% dels propietaris tenen gossos, el 12% tenen gats i el 24% tenen animals exòtics. De tot aquest conjunt d'animals, només el 52% estan identificats, i tots els identificats són gossos. El 86% porten xip i el 29% porten placa (alguns

animals estan identificats amb els dos sistemes).

Només el 40% dels animals estan censats a l'ajuntament corresponent (igual que en cas de la identificació, tots són gossos).

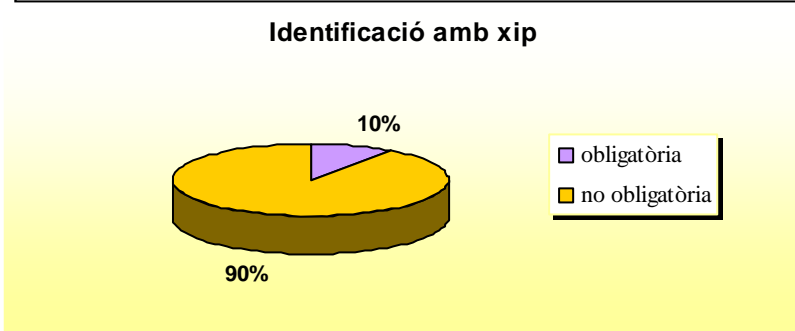
9.4. Veterinaris

Els enquestats que exerceixen la professió de veterinaris, tot i creure per unanimitat que és necessari tenir els animals identificats, el 30% de veterinaris que són propietaris d'animals no els hi tenen. Del 70% que sí que els hi tenen, un 55% d'aquests estan censats a l'ajuntament. Tot i així, el 90% creu que hauria de ser obligatòria la identificació amb xip.

Un 5% no sap que existeixen lleis que obliguen a identificar/censar als animals

Tot i que el 100% dels veterinaris creuen que el xip és la millor

Figura 12. Opinió sobre l'obligatorietat d'utilització del xip electrònic com a sistema d'identificació.

opció per identificar els animals i recomanen als seus clients que els identifiquin amb xip (un 31,25% els hi recomanen que també registrin els animals domèstics en el cens municipal), els veterinaris que tracten amb els propietaris creuen que un 66,75% dels seus clients, tenen identificats els seus animals correctament.

10. NOTÍCIES

En aquest apartat, mostrem tot un seguit de notícies relacionades amb la identificació animal. Amb això, volem donar constància de quant actual és el tema, així com la polèmica i rellevància en la societat actual, afectant a diferents sectors: el món de la investigació, el pla professional, i la vida familiar d'uns propietaris.

La identificació electrònica: Tema d'abans, tema d'avui...tema de demà.

❖ NOTÍCIA 1

La identificación electrónica animal elemento clave para la trazabilidad y para el genotipado del ganado ovino

Se ha explicado el contenido de la base de datos de códigos de identificación electrónica animal, cuyo objetivo es garantizar la unicidad de los códigos aplicados, evitando cualquier duplicidad.

Fuente: © Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación. En el apartado de aplicaciones prácticas abordado en la II Reunión Internacional de Identificación Electrónica en Ávila.

29 de març del 2007. Noticia nº273.558.

En la II Reunión Internacional de Identificación Electrónica Animal que se celebra en Ávila, se ha planteado este jueves el importante papel que este tipo de identificación juega en el marco de la trazabilidad en ganadería, así como en el programa español de genotipado de ovinos.

En el apartado de aplicaciones prácticas abordado se ha analizado el concepto de trazabilidad como una herramienta destinada a garantizar la seguridad alimentaria, una de las grandes preocupaciones del consumidor a raíz de las crisis alimentarias. La trazabilidad así entendida facilita la información y la transparencia, permitiendo delimitar responsabilidades y, en caso necesario, la retirada de los productos.

Dentro de la trazabilidad, la identificación de los animales sería, junto con el registro de las explotaciones, el registro de los movimientos de animales y el etiquetado de los productos, una de las claves para el seguimiento a través de todas las etapas de la producción, transformación y distribución de un animal, pienso o alimento.

En esta línea, la identificación electrónica ha demostrado ser la que más garantías ofrece para la trazabilidad, al permitir la lectura a distancia y en movimiento, con un sistema permanente y resistente a las condiciones de uso ganaderas, con información codificable y procesable mediante ordenador, y con pocas posibilidades de error y de fraude.

En la Reunión Internacional también se ha explicado el contenido de la aplicación informática conocida como "base de datos de códigos de identificación electrónica animal", cuyo objetivo es garantizar la unicidad de los códigos de los dispositivos de identificación electrónica aplicados, y por tanto detectar y evitar cualquier duplicidad de

un código, manteniendo un registro de todas aquellas series de dispositivos adquiridas y de todos los dispositivos aplicados en España.

También se ha explicado el uso de la identificación electrónica para el genotipado del ganado ovino, con objeto de comprobar el estado de esa cabaña ganadera en relación con su capacidad de resistencia a cuadros de EET con el fin de favorecer la selección positiva de los genotipos más resistentes a dichas patologías.

El proceso parte de la utilización del sistema del bolo ruminal, realizando la recogida de datos mediante lectores de radiofrecuencia para su posterior volcado a los ordenadores, y estableciéndose una relación entre el identificador electrónico y el código de las muestras de sangre que se envían al Laboratorio Central Veterinario, donde el procesamiento de muestras ha alcanzado en la actualidad una capacidad diaria en torno a las 10.000 muestras.

La correspondencia entre el código de identificación electrónica y el código impreso sobre los tubos de muestra permite una trazabilidad precisa desde su toma hasta su resultado y posterior carga de datos en el sistema de información ARIES, base de datos nacional que contiene toda la información sobre el genotipado ovino en España. En esta base de datos hay ya recogida información sobre 1.478.000 animales genotipados desde octubre de 2002, fecha en que se registró la primera muestra.

❖ NOTÍCIA 2

Hoy finaliza el plazo de inscripción para participar en la Campaña Oficial de Vacunación e Identificación 2009

Miércoles, 15 de abril de 2009

Al objeto de organizar el desarrollo y la ejecución de la próxima Campaña Oficial de Vacunación e Identificación Animal 2009 que tendrá lugar del 4 de mayo al 30 de junio, se procederá a la contratación de veterinarios para la participación en la misma.

Os rogamos presentéis vuestras solicitudes en este Colegio antes del día 15 de abril de 2009, fecha a partir de la cual se procederá a la selección de las instancias presentadas.

Los interesados deberán presentar fotocopias del D.N.I. y tarjeta de la Seguridad Social, Currículum Vitae y rellenar instancia tipo que se encuentra a vuestra disposición en la página <http://www.colvema.org/OTROS-TRAMITES.ASP> y en las oficinas colegiales.

Requisitos:

- Estar colegiado en el Colegio de Veterinarios de Madrid antes del mes de marzo de 2009.
- Estar en paro e inscrito en la Bolsa de trabajo del Colegio Oficial de Veterinarios de Madrid.
- Carné de conducir y vehículo propio.

Condiciones de trabajo:

- El trabajo se realizará en todos los Municipios de la Comunidad de Madrid.
- El horario de trabajo será de 10 a 14'30 horas, debiendo presentarse una tarde a la semana en el Colegio a justificar las vacunaciones.
- El contrato será de obra de duración determinada, durante los meses de mayo y junio.

❖ NOTÍCIA 3

El Colegio ofrece a su colegiados un nuevo servicio de acceso profesional al Banco de Datos de Vacunación e Identificación Animal

Miércoles, 25 de enero de 2006

Se ha puesto en funcionamiento un nuevo programa informático que permite el acceso sólo para profesionales al Banco de Datos de Vacunación e Identificación Animal, propiedad de la Dirección General de Agricultura y Desarrollo Rural de la Comunidad Autónoma de Madrid y gestionado por el Colegio de Veterinarios de Madrid.

Su acceso será posible desde la página web del Colegio de Veterinarios www.colvema.org, en el subdominio <http://identificacionanimal.colvema.org>. La validación del citado acceso sólo podrá generarse tras introducir el nº de documento nacional de identidad (sin letra) y el nº de colegiado activo en Madrid. La petición de información se realizará con la introducción del código identificador del animal (nº de Microchip) y la posterior selección entre las opciones: consulta de petición de información por animal extraviado o consulta para la verificación de datos. Una de las dos opciones tendrá que ser seleccionada de manera obligatoria.

Cumplimentados estos pasos y, de existir registro, se obtendrá, entre otros, los datos de propiedad con exclusión de documento nacional de identidad y dirección. Quedarán grabados en el sistema, los accesos válidos de obtención de información efectuados por los colegiados.

El Colegio ha llevado a cabo esta iniciativa, que ha supuesto un gran esfuerzo técnico y humano, con el ánimo de que sea una herramienta de utilidad para sus colegiados.

Para cualquier pregunta, duda o sugerencia, se puede contactar en el teléfono 902 222 678 Vacunación e Identificación Animal. La creación de este acceso profesional, no modificará nuestro horario de atención telefónica habitual.

❖ NOTÍCIA 4

El MAPA destaca la importancia de los controles para garantizar producciones ganaderas de calidad

Lunes, 25 de febrero de 2008

El Director General de Ganadería del MAPA, Carlos Escribano, ha participado en las Jornadas Técnicas sobre el Plan Nacional de control de la cadena alimentaria que se celebran en San Lorenzo del Escorial, donde ha abordado la aplicación de los controles en el sector ganadero, señalando la importancia que, dentro de la política europea, tienen los controles armonizados para garantizar a los consumidores la calidad de las producciones ganaderas.

Este estándar europeo de producción, ha indicado el Director General, supone el cumplimiento de la legislación medioambiental, de bienestar, sanidad e identificación animal, así como de higiene. En este sentido, ha destacado algunos elementos innovadores que el paquete de higiene ha aportado al sector primario ganadero, como la integración de toda la cadena alimentaria, la trazabilidad de productos alimenticios y piensos, y la responsabilidad del operador económico.

Dentro del Plan Nacional de control de la cadena alimentaria, el Director General ha señalado que en ganadería supone la verificación del cumplimiento de la normativa en materia de higiene de la producción primaria, trazabilidad, subproductos, alimentación, sanidad y bienestar animal y comercio exterior, supervisados por las autoridades competentes y controlados mediante programas quinquenales de auditorías elaborados por cada Comunidad Autónoma, garantizando así el cumplimiento de la normativa y la producción de calidad.

❖ NOTÍCIA 5

20 Minutos Valencia, AÑO VI. NÚMERO 1202
Lunes 28, febrero de 2005.

Nuevo plan para erradicar el abandono de perros

El Ayuntamiento **subvencionará la instalación de chips en los canes**. A partir de abril, la Policía hará batidas para multar a quienes no se lo hayan puesto

D. GUINDO/CARLOS N. C.
20 MINUTOS

El Ayuntamiento ha decidido atajar de una vez por todas el problema de los abandonos de perros. Para lograrlo, impulsará en breve un plan de choque a través de la Concejalía de Sanidad, basado en tres acciones.

En primer lugar, se hará una campaña para informar a todos los dueños de sus obligaciones y deberes legales con respecto al animal y de las sanciones que acarrearía no tenerlo todo en regla.

Entre otros requisitos obligatorios, hay que recordar que todos los canes de-

ben llevar el chip identificativo, acreditar una serie de vacunas y, además, en el caso de los llamados perros potencialmente peligrosos, tener un certificado de aptitud y un seguro.

En segundo lugar, el Ayuntamiento está negociando un acuerdo con el Colegio de Veterinarios para subvencionar a todos los dueños de perros que aún no lleven la instalación del chip, que actualmente cuesta 30 euros.

El objetivo de esta iniciativa es tener el mayor control posible sobre todos los perros de la ciudad y, en caso de abandono, poder lo-

26.500 PERROS

tiene actualmente censados el Ayuntamiento. La multa por no ponerle el chip puede llegar a 600 euros

calitzar al dueño inmediatamente.

Más control policial

Por último, para comprobar que la gente ha secundado el proyecto, a partir de abril la Policía de barrio llevará a cabo batidas de control, in-

terponiendo las correspondientes sanciones en los casos en que los dueños de los perros no acrediten cumplir todos los requisitos.

Las multas por no poner el chip al can pueden llegar a los 600 euros, mientras que por abandonarlo, están entre 6.000 y 18.000 euros. La Policía Interpuso el año pasado 211 sanciones relacionadas con irregularidades de perros, 22 más que en 2003.

CUÉNTANOS...

dónde hay perros peligrosos o que no están censados. Escribe a nosevendevalencia@20minutos.es por fax al 963 530 073 o por correo a Xàtiva, 15, 46002 Valencia

❖ NOTÍCIA 6

Barcelona subvencionará los chips para gatos y perros

El Ayuntamiento hará campañas de comunicación y sensibilización que incidirán en la "obligatoriedad" de la identificación y del censo

EP - Barcelona

ELPAIS.com - España - 21-10-2009

La quinta teniente de alcalde de Barcelona y responsable de Medio Ambiente, Inma Mayol (ICV), anunció hoy que el consistorio subvencionará la colocación de chips en perros y gatos de la ciudad para posibilitar su identificación, con una cuantía aún pendiente de concretar por la negociación con el Colegio de Veterinarios.

En la presentación del Plan Estratégico de Animales de Compañía, Mayol reconoció que la identificación con chip, necesaria para dificultar el abandono y facilitar el reencuentro de animales perdidos, hoy día alcanza sólo al 20% de mascotas, según fuentes del Colegio de Veterinarios, y se fijó el objetivo del 50% para 2014. A pesar de

anunciar la subvención, Mayol afirmó que el motivo principal de los bajos índices es la "desidia" de los propietarios y no "los 45 euros que cuesta el chip".

Implicación ciudadana

El Plan Estratégico apela a la "corresponsabilidad ciudadana" en la extensión del chip, aunque Mayol reconoció que, con la implicación de los veterinarios, el problema ya estaría resuelto. El Ayuntamiento hará campañas de comunicación y sensibilización en, por ejemplo, fiestas mayores, que incidirán en la "obligatoriedad" de la identificación y del censo.

La dirigente ecosocialista afirmó que "sólo" un 12% de los perros y gatos están censados. Hay 20.367 registrados sobre un total de 169.728, según cálculos de una encuesta. De esta cifra, 108.858 serían canes y 60.870 felinos. El censo es imprescindible para "decidir las políticas municipales de animales domésticas", y por eso hay que "potenciarlo", dijo Mayol.

Presupuesto de 600.000 euros

El Plan, que estará vigente hasta 2014 con un presupuesto anual de 600.000 euros, incluye otros aspectos como el control de las colonias de gatos salvajes para evitar plagas. Mayol cifró en 288 las colonias ya supervisadas y en 100 las que no. El procedimiento seguido es "capturar al gato, esterilizarlo, retornarlo a la colonia y alimentarlo diariamente".

El trabajo lo realizan "gratuita y voluntariamente" entidades de apoyo a los animales. Sin embargo, el Plan instaurará una nueva línea de subvenciones específicas para entidades 'animalistas' de 80.000 euros. Mayol quiere impulsar la adopción de animales domésticos, que de enero a setiembre han retrocedido un 17% respecto 2008. Para eso, el Plan prevé la creación de un punto de encuentro para interesados en un parque aún por determinar.

Perrera

El documento incluye la mejora del Centro de Acogida de Animales de Compañía de Barcelona, la antigua perrera, en uso hasta la futura apertura del Parque de Acogida de Animales de Montjuïc, aún pendiente de construcción. Mayol concretó su propuesta de mejora en nuevos habitáculos que aprovechen la luz del sol y en una mejor colocación de los compartimentos para que los animales no queden encarados.

A Catalunya s'abandonen 28.000 gossos i gats a l'any.

**Tu pots ser part d'aquest problema,
o la seva solució**

IDENTIFICA'L:
amb el xip i la placa identificativa.

CENSA'L:
al teu municipi.

ESTERILITZA'L:
per evitar la superpoblació i l'abandonament.

ADOPTA ABANS DE COMPRAR !

Si aprecies el nostre esforç i vols donar suport a les nostres campanyes a favor dels animals, contacta amb nosaltres:

Truca'ns i t'informarem: 93 459 16 74

adda
Fundada l'any 1976

ADDA, c/ Bailén 164, 08037 Barcelona - www.addaong.org

Xip...

Xap...

Xip...

Xap...

Identificans !!

amb el "xip"

i la "xapa"

Nom i Telèfon

Nom i Telèfon

Nom i Telèfon

Associació Defensa Drets Animal. ADDA

33 anys defensant els animals

adda
Fundada l'any 1976

Truca'ns i t'informarem: 93 459 16 74

www.addaong.org

11. CONCLUSIONS GENERALS

En general, podem afirmar que la identificació animal és percebuda com un element necessari tant en l'àmbit dels animals de companyia com en els animals de renda. Els diferents col·lectius implicats (veterinaris, ramaders i propietaris d'animals de companyia) tenen motius diferents, lligats als seus interessos, però la majoria comparteixen, com a punt en comú, una visió positiva de la identificació electrònica.

Tot i que el coneixement de l'existència de lleis que obliguen a censar els animals és força extens en els tres col·lectius, poc més de la meitat dels enquestats tenen identificats els seus animals. Això contrasta amb el fet de que el 100% de veterinaris enquestats recomana als seus clients que identifiquin amb xip.

Dels animals identificats, només la meitat estan censats al corresponent ajuntament. En aquest camp, cal destacar que pocs ajuntaments informen als ciutadans sobre la obligació de censar els animals i, de la mateixa manera, només un terç dels veterinaris ho recomana.

El compliment de la llei és bastant diferent entre col·lectius, ja que els veterinaris són els que tenen més animals de companyia identificats i censats, mentre que la major part dels ramaders no els hi tenen.

En el camp de la ramaderia el seguiment de la llei és més estricte en quant als animals de producció, ja que el 100% estan correctament identificats. Tot i això, una bona part dels ramaders veuen la identificació electrònica com una despesa més i no com a un benefici, i no són partidaris d'aplicar aquest sistema a tots els sectors productius.

En general, hi ha la percepció que, a nivell global, la identificació electrònica és una cosa positiva lligada a elements beneficiosos com la traçabilitat dels productes, els control de poblacions, la reducció dels abandonaments, etc., però a nivell individual les persones són més reticents a aplicar aquests sistemes als seus animals i assumir-ne els costos.

11. 1. Opinions personals

Opinió personal Alba

Després d'analitzar els resultats em sembla evident que encara falta fer molta feina en el camp de la identificació electrònica, sobretot a nivell de conscienciar els diferents col·lectius implicats sobre la importància i els beneficis d'aquest sistema.

Les enquestes han deixat clar que en general sembla un bon sistema però que, a la pràctica, s'aplica poc en aquells sectors on no es penalitza l'incompliment de la normativa.

Tot i això, sembla que hi ha una visió prou positiva dels avantatges que comporta la identificació electrònica en camps com el control de la propietat dels animals o la traçabilitat dels aliments.

Des del meu punt de vista, fan falta iniciatives per part de les administracions, més enllà de publicar Reglaments i Reials Decrets. S'hauria d'incentivar d'alguna manera la

col·locació dels dispositius electrònics, amb subvenció de part del cost o iniciatives similars, ja que l'elevada despesa que suposa és el factor negatiu més important.

Donat que m'agradaria desenvolupar la meua activitat professional en el camp de la producció animal, sóc partidària de que la identificació electrònica és un element bàsic per a la producció del futur.

Observant els resultats, és evident que entre els subsectors ramaders afectats hi ha una visió més aviat negativa sobre aquest sistema, i sembla que l'obligació i la penalització és el principal factor que porta a tenir tots els animals correctament identificats.

Aquest és un dels punts on les administracions i els veterinaris haurien de treballar més, ja que és el col·lectiu on la identificació electrònica i tot el que aquesta comporta pot tenir més repercussió a gran escala.

Opinió personal Assumpció

Actualment, encara s'està investigant sobre l'aplicació de la identificació electrònica en les diferents espècies; sobre la seva eficàcia, els avantatges i rendibilitat.

Tot i així, personalment, crec que és una bona eina i s'hauria d'aplicar en els animals que es troben sota la responsabilitat d'un propietari.

Pel que fa als animals de companyia (incloent també, animals exòtics i cavalls), penso que és important tant pel que fa a la responsabilitat respecte a aquest (si es perd, si és causant d'algun problema,...per reconeixen l'individualment).

A més a més, tinc un interès especial pel que fa al tema de reproducció, i en aquest cas considero essencial una bona identificació dels reproductors; no només per identificar l'animal en sí, sinó també, per brindar una informació transparent i fiable als interessats, ajudant així, a assolir un bon progrés genètic, productiu i/o satisfacció dels objectius de l'interessat.

Pel que fa als animals de renda, com a consumidora m'és molt rellevant poder tenir informació sobre el producte que estic consumint, així com, tenir la garantia que hi ha una bona traçabilitat en cas que hi hagués alguna anomalia en algun punt del procés 'de la granja fins a la taula', i per tant, es puguin adoptar les mesures corresponents.

Per això, crec que és important tenir els animals identificats i que, al representar una inversió important, seria bo que s'adjudiquessin ajudes econòmiques especials dirigides a la identificació i cens dels animals.

Opinió personal Lourdes

Com a futura professional del món del petit animal, he adquirit nous coneixements en l'àmbit de la identificació electrònica, sobretot pel que fa a les obligacions i en general, la legislació, la qual desconeixia. M'he adonat amb aquest treball que la majoria de vegades són els veterinaris els que informen als propietaris de l'obligatorietat de mantenir identificats i censats els animals. Sota el meu punt de vista, aquesta feina no només hauria de ser del veterinari sinó també dels propis ajuntaments que, segons hem analitzat, en general, no participen molt activament en aquesta tasca. Seria bo que fessin més programes de sensibilització sobre la importància que té la identificació, així com donar més informació al respecte.

D'altra banda, l'elaboració de les enquestes ens ha permès analitzar els coneixements i l'opinió general dels propietaris. Els resultats no m'han sorprès gaire. Les persones, en general, pensen que es tracta d'un bon mètode però encara no són conscients dels avantatges que aporta aquest sistema d'identificació, no tan sols per qüestions tan òbvies com les pèrdues o abandonaments, sinó per altres qüestions més globals com és la salut pública.

Com ja és habitual, existeix una clara diferència entre el món del ramader i el dels propietaris d'animals domèstics. Els sentiments o interessos que mouen els dos móns són totalment oposats. Mentre que pels ramaders suposa més una despesa de diners el fet de tenir tots els seus animals identificats, pels propietaris és una seguretat.

En general, he quedat satisfeta amb el treball. Sóc conscient de la importància de la identificació electrònica, no tan sols en l'àmbit al qual amb dedicaré, sinó en altres com els animals de producció. Crec que és un tema que encara necessita molt de treball per part de tots els interessats, però en general la seva acceptació i evolució és bona.

Opinió personal Aida

En primer lloc, considero que com a futurs veterinaris és imprescindible que estem al corrent de les diferents disposicions legals que regulen la identificació animal, a nivell estatal i europeu (tant de petits animals com d'animals de renda). Segons les enquestes realitzades, alguns veterinaris, tot i que en baixa proporció, desconeixen aquestes lleis. Segons la meua opinió som la base de formació i educació dels nostres clients, i el que nosaltres els hi transmetem és el que molts prendran com a referència.

Tenint en compte que m'agradaria encaminar el meu futur cap a la clínica de petits animals, he observat que la majoria de propietaris considera que ha d'ésser obligatòria la identificació electrònica del seu animal només per por a la pèrdua del mateix. És evident, que molts pocs tenen coneixement dels avantatges que té aquest tipus d'identificació sobre altres conceptes, com fer possible la sanció per abandonament o la sanitat pública. Penso que si les autoritats competents reforcessin aquests termes a l'hora de fer campanyes a favor de la identificació animal, s'obtindrien millors resultats.

D'altra banda, com a consumidora, crec que la identificació animal a nivell d'explotacions és una opció molt bona per a que es puguin realitzar amb gran eficàcia plans de traçabilitat davant d'alertes per problemes alimentaris. En referència a aquest tema, he observat que la majoria dels propietaris d'animals de companyia consideren que la possibilitat de realitzar una bona traçabilitat d'un aliment els inspira més confiança. En contradicció, però, molts pocs creuen que la identificació electrònica per als animals de renda hagi de ser obligatòria.

Per últim, després de realitzar aquest treball, estic convençuda de que aquest tipus d'identificació, substituirà definitivament altres tipus d'identificació animal utilitzats fins ara. M'ha sorprès positivament, després d'analitzar diferents fonts d'informació, no haver trobat cap inconvenient rellevant sobre la utilització del *transponder*, tant a nivell del benestar de l'animal com d'eficàcia del sistema, amb excepció del cost que implica.

12. BIBLIOGRAFIA

Pàgines web consultades:

- <http://www.mapa.es/es/ganaderia/pags/identificacioneq/general.htm>
- <http://www.mapa.es/es/ganaderia/pags/OvinoCaprino/general.htm>
- <http://www.mapa.es/es/ganaderia/pags/IE/IE.htm>
- <http://www20.gencat.cat/portal/site/DAR/menuitem.6c3099a4b8b9f53053b88e10b031e1a0/?vgnextoid=aa515eee8da34110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnextchannel=aa515eee8da34110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnextfmt=default>
- <http://www.datamars.com.ar/>
- http://www.elpais.com/solotexto/articulo.html?xref=20091021elpepunac_22&type=Tes&anchor=elpepuesp
- http://www.noticias.info/Archivo/2007/200703/20070329/20070329_273558.shm
- <http://www.colvema.com/listado-noticias.asp>

Articles i publicacions consultats:

- Ruiz S.A., *Visión global de la identificación electrónica en ovino i caprino en España, 21 meses después de la entrada en vigor del Real Decreto*. Facultad de veterinaria de la Universidad de Zaragoza. Zaragoza, 30 de marzo de 2007.
- *Guía de la condicionalidad, de la política agraria común*. Ministeri d'agricultura, pesca i alimentació. En vigor des del gener de 2005.
- C. Saa, et al., *Anàlisis comparado de costes de la identificación convencional y electrónica del bovino en España*. Grup de Recerca en Remugants, Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra. Tragega, Madrid. Subdirección General de Ordenación y Buenas Prácticas Ganaderas, MAPA, Madrid, 2005
- Caravaca R. et al, *Bases de la producción animal*, Catálogo de Publicaciones Universidad de Sevilla. Sevilla, 2003.
- Caja C., Conill C., *Bolo Ruminal como método de identificación electrónica*. Mundo Ganadero, Febrer del 1999.

13.1. LEGISLACIÓ

Pel que fa normativa europea, estatal i catalana que regula la identificació de les diferents espècies animals, la legislació vigent recau sobre aquest tema és la que s'exposa a continuació:

- **Normativa de la Unió Europea**

Reglamento (CE) nº 759/2009 de la Comisión, de 19 de agosto de 2009, por el que se modifica el anexo del Reglamento (CE) nº 21/2004 del Consejo, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Reglamento (CE) nº 933/2008 de la Comisión, de 23 de septiembre de 2008, por el que se modifica el anexo del Reglamento (CE) nº 21/2004 del Consejo en lo que respecta a los medios de identificación de los animales y al contenido de los documentos de traslado.

Decisión de la Comisión, de 24 de abril de 2008, que modifica la Decisión 2006/968/CE por la que se aplica el Reglamento (CE) nº 21/2004 en lo que respecta a las directrices y procedimientos a efectos de la identificación electrónica de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Reglamento (CE) nº 1560/2007 del Consejo, de 17 de diciembre de 2007, por el que se modifica el Reglamento (CE) nº 21/2004 en lo que se refiere a la fecha de introducción de la identificación electrónica de animales de las especies **ovina y caprina**.

Decisión de la Comisión (2007/467/CE), de 28 de Junio de 2007, por la que se establece el Grupo de Expertos en Identificación por Radiofrecuencia (RFID).

Decisión de la Comisión, de 15 de diciembre de 2006 (2006/968/CE), por el que se aplica el Reglamento (CE) nº 21/2004 en lo que respecta a las directrices y procedimientos a efectos de la identificación electrónica de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Reglamento (CE) nº 1505/2006 de la Comisión, de 11 de octubre de 2006, por el que se aplica el Reglamento (CE) nº 21/2004 del Consejo en lo que se refiere a los controles mínimos que deben llevarse a cabo en relación con la identificación y el registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Reglamento (CE) nº 644/2005 de la Comisión, de 27 de abril de 2005, por el que se autoriza un sistema de identificación especial para animales de la especie **bovina** mantenidos por razones culturales e históricas en locales autorizados con arreglo a lo dispuesto en el Reglamento (CE) nº 1760/2000 del Parlamento Europeo y del Consejo.

Reglamento (CE) nº 21/2004 del Consejo, de 17 de diciembre de 2003, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina** y se modifica el Reglamento (CE) nº 1782/2003 y las Directivas 92/102/CEE y 64/432/CEE.

Reglamento (CE) nº 1082/2003 de la Comisión, de 23 de junio de 2003, por el que se establecen determinadas disposiciones de aplicación del Reglamento (CE) nº 1760/2000

del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta al nivel mínimo de controles que deben realizarse en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Decisión de la Comisión, de 28 de diciembre de 2001, por la que se establecen métodos para la identificación genética de animales reproductores de raza selecta de la especie **bovina** y por la que se modifican las Decisiones 88/124/CEE y 96/80/CE

Reglamento (CE) n° 1760/2000 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 17 de julio de 2000, que establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina** y relativo al etiquetado de la carne de vacuno y de los productos a base de carne de **vacuno** y por el que se deroga el Reglamento (CE) n° 820/97 del Consejo.

Reglamento (CE) n° 1663/1999 de la Comisión, de 28 de julio de 1999, por el que se modifica el Reglamento (CE) n° 2629/97 en lo que respecta a las marcas auriculares en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) n° 331/1999 de la Comisión, de 12 de febrero de 1999, por el que se modifica el Reglamento (CE) n° 2629/97 en lo que respecta a los pasaportes en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) n° 132/1999 de la Comisión, de 21 de enero de 1999, por el que se modifica el Reglamento (CE) n° 2630/97 en lo que respecta al nivel mínimo controles que deben realizarse en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2729/98 de la Comisión, de 17 de diciembre de 1998, por el que se modifica el Reglamento (CE) núm. 2628/97 en lo que respecta a las disposiciones transitorias relativas al período inicial del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2194/98 de la Comisión, de 12 de octubre de 1998, que modifica el Reglamento (CE) núm. 2629/97, en lo que respecta a las marcas auriculares, en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2105/98 de la Comisión, de 1 de octubre de 1998, por el que se modifica el Reglamento (CE) núm. 2628/97 en lo que respecta a las disposiciones transitorias relativas al período inicial del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 494/98 de la Comisión, de 27 de febrero de 1998, por el que se establecen disposiciones de aplicación del Reglamento (CE) núm. 820/97 del Consejo en lo relativo a las sanciones administrativas mínimas en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2628/97 de la Comisión, de 29 de diciembre de 1997, por el que se establecen determinadas disposiciones de aplicación del Reglamento (CE) núm. 820/97 del Consejo en lo que respecta a las disposiciones transitorias relativas al

periodo inicial del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2629/97 de la Comisión, de 29 de diciembre de 1997, por el que se establecen determinadas disposiciones de aplicación del Reglamento (CE) núm. 820/97 del Consejo en lo que respecta a las marcas auriculares, los registros de las explotaciones y los pasaportes en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Reglamento (CE) núm. 2630/97 de la Comisión, de 29 de diciembre de 1997, por el que se establecen determinadas disposiciones de aplicación del Reglamento (CE) núm. 820/97 del Consejo en lo que respecta al nivel mínimo de controles que deben realizarse en el marco del sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Directiva 92/102/CEE del Consejo, de 27 de noviembre de 1992, relativa a la identificación y al registro de animales.

- **Disposicions de l'Estat en matèria de registre d'animals**

Real Decreto 1515/2009, de 2 de octubre, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **equina**.

Real Decreto 1486/2009, de 26 de septiembre, por el que se modifica el Real Decreto 947/2005, de 29 de julio, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Orden ARM/687/2009, de 11 de marzo, por la que se modifica el anexo XI del Real Decreto 728/2007, de 13 de junio, por el que se establece y regula el Registro general de movimientos de ganado y el Registro general de identificación individual de animales.

Real Decreto 1835/2008, de 8 de noviembre, por el que se modifica el Real Decreto 1980/1998, de 18 de septiembre, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Orden APA/38/2008, de 17 de enero, por la que se modifican determinadas fechas del Real Decreto 947/2005, de 29 de julio, por el que se establece el sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Real Decreto 728/2007, de 13 de junio, por el que se establece y regula el Registro general de movimientos de ganado y el Registro general de identificación individual de animales.

Orden APA/398/2006, de 10 de febrero, por la que se modifica el anexo I del Real Decreto 947/2005, de 29 de julio, por el que se establece el sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Real Decreto 947/2005, de 29 de julio, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de las especies **ovina y caprina**.

Orden DEF/2625/2005, de 18 de julio, por la que se establecen las normas para el registro, identificación y control de perros en las Fuerzas Armadas, así como medidas sanitarias para la prevención de enfermedades y zoonosis transmisibles por estos animales.

Real Decreto 1377/2001, de 7 de diciembre, por el que se modifica el Real Decreto 1980/1998, de 18 de septiembre, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Orden de 15 de noviembre de 2001 por la que se modifica la Orden de 21 de diciembre de 1999 por la que se crea la Mesa de Coordinación de Identificación y Registro de los Animales de la Especie **Bovina** y se regula una base de datos informatizada.

Decreto 197/2000, de 11 de febrero, por el que se modifica el Real Decreto 1980/1998, de 18 de septiembre, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Orden de 21 de diciembre de 1999 por la que se crea la Mesa de Coordinación de Identificación y Registro de los Animales de la Especie **Bovina** y se regula una base de datos informatizada.

Real Decreto 1980/1998, de 18 de septiembre, por el que se establece un sistema de identificación y registro de los animales de la especie **bovina**.

Real Decreto 205/1996, de 9 de febrero, por el que se establece un Sistema de identificación y registro de los Animales de las Especies **Bovina, Porcina, Ovina y Caprina**.

Resolución de 6 de septiembre de 1985, de la Dirección General de la Producción Agraria, por la que se abre un nuevo Plazo para la Inscripción de Animales en el Registro Fundacional del Libro Genealógico de la Raza **Ovina Manchega**.

- **Disposicions de la Comunitat Autònoma Catalana**

Resolució ARP/3571/2002, del 30 de juliol, per la qual es fa públic el Protocol firmat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i el Departament de Medi Ambient, en relació amb l'exercici de les funcions en matèria d'utilització d'animals d'experimentació, d'identificació d'**animals de companyia** i de nuclis zoològics.

Decret 328/1998, del 24 de desembre, pel que es regula la identificació i el Registre general d'**animals de companyia**.

Ordre del 22 de desembre de 1997, per la qual s'estableix el sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie **bovina**.

- Normativa sobre l'obligatorietat de la identificació d'animals domèstics per Comunitats Autònomes:

Andalucía: El Consejo de Gobierno aprobó, el 29 de Marzo de 2005 el decreto que regula el registro de los animales de compañía más habituales. Los propietarios de perros, gatos y hurones en Andalucía tienen la obligación de identificarlos con un microchip para asegurar su control sanitario y facilitar la recuperación en caso de pérdida. Se prevé también la creación de un registro, cuya gestión depende del Consejo Andaluz de Colegios Veterinarios.

Aragón: Decreto 64/2006 de 7 de marzo de 2006, por el que se regulan la identificación los censos municipales y el registro autonómico de los animales de compañía. Determina la obligatoriedad de identificar con un microchip a todos los perros a partir de los tres meses de edad y a los gatos y hurones que vayan a viajar fuera de España.

Asturias: Decreto 99/2004, de 23 de diciembre por el que se regula la identificación de los animales de compañía y el registro informático centralizado del Principado de Asturias: "La identificación de los perros tendrá carácter obligatorio en todo el territorio del Principado de Asturias y se realizará por veterinarios acreditados por la Consejería competente en materia de ganadería. La identificación del resto de animales de compañía tendrá carácter voluntario, pero cuando se realice se seguirá el mismo sistema previsto para la identificación canina. La identificación electrónica de los perros deberá realizarse mediante la implantación de un microchip antes de los tres meses desde su nacimiento, y, en cualquier caso, será obligatoria antes de la venta o cesión de los animales.

Islas Baleares: Orden del Conseller de Agricultura, Comercio e Industria, de 21 de mayo de 1999, por la que se regula la identificación de los animales de compañía en las Islas Baleares. De los sistemas de identificación previstos se considera como más adecuado por su fiabilidad. Versatilidad, inocuidad y seguridad, la implantación de un dispositivo electrónico denominado transponder, que contiene un código alfanumérico de identificación. El Registro de identificación de Animales de Compañía de las Islas Baleares (RIACIB), recoge todos los animales de compañía que habiendo sido identificados residan de manera habitual en el ámbito territorial de las Islas Baleares. La identificación de los perros deberá realizarse en el plazo máximo de tres meses contados a partir de la fecha de su nacimiento y en cualquier caso constituirá un requisito previo y obligatorio para realizar cualquier transacción del animal. El código alfanumérico de identificación del animal tendrá que figurar en toda la documentación que haga referencia al mismo.

Islas Canarias: La Ley 8/1991 de Protección de los animales de Canarias establece la obligación de identificar al animal de compañía y censarlo en el Ayuntamiento correspondiente. En el Decreto 117/1995, se establece que la identificación censal será permanente y se realizará obligatoriamente por tatuaje en la piel por un sistema que garantice su carácter indeleble o por identificación electrónica mediante la implantación de un microchip homologado en el caso de los perros, En la Orden de 23 de octubre de 1996, se regula el funcionamiento del Registro General de Animales de Compañía de Canarias.

Cantabria: Orden GAN 2/2006 de 16 de enero de 2006 por la que se regula la Identificación y el Registro de Animales de Compañía Identificados de Cantabria y se establece el pasaporte como documento sanitario Registro General de Animales de Compañía de Canarias. En ella se establece que antes de cumplir la edad de tres meses los perros deben ser identificados mediante marcado y registro en la base de datos RACIC por veterinarios identificadores autorizados, mediante implantación de un dispositivo electrónico denominado transponder

Castilla-La Mancha: Orden do 28-07-2004 de la Consejería de Agricultura, por la que se regula la identificación de los animales de compañía en Castilla-La Mancha y se crea el Registro Central de Animales de Compañía, El objeto de esta orden es regular la identificación y el censado de los animales de compañía. Ésta identificación será obligatoria para los perros de todo el territorio de esta comunidad. Se realizará únicamente mediante la aplicación de un transponder subcutáneo legible por medios físicos y que será introducido en la parte izquierda del cuello, bajo la base de la oreja. La estructura del transponder debe cumplir con la norma ISO 11.784 y el lector lo establecido en la norma ISO 11.785.

Castilla y León: la Consejería de Agricultura y Ganadería de la Junta de Castilla y León publicó la Orden AYG/601/2005, de 5 de mayo, por la que se regula el funcionamiento y la gestión de la base de datos del censo canino y el registro de animales potencialmente peligrosos de Castilla y León, y se establecen las condiciones de identificación obligatoria de los animales de la especie canina y se regulan las campañas de lucha antirrábica en Castilla y León, (B.O.C.y L. nº de 9 de mayo). Esta Orden establece la obligatoriedad de identificación mediante microchip de todos los perros de la Comunidad Autónoma mayores de tres meses de edad.

Cataluña: Ley de la C.A. de Cataluña 2/2003, de 4 de julio, de Protección de los animales: los perros y gatos deben ser identificados mediante un sistema electrónico con la implantación de un microchip homologado. Es un requisito previo y obligatorio para efectuar cualquier transacción del animal, debe constar en cualquier documento que haga referencia al mismo y realizarse previamente a la inscripción en el censo.

Ceuta: Desde el año 1991 en el que el Ministerio decretó en el Reglamento de epizootias que todos los animales residentes en esta ciudad debían ser identificados y censados en un Registro. Ceuta emite un bando municipal anual en el que se establece la obligatoriedad de identificar a perros, gatos, hurones y équidos, así como de vacunar contra la rabia. Salvo en el caso de los équidos ambas acciones son gratuitas para los propietarios si se realizan en campaña (los gastos corren a cargo del ayuntamiento).
Extremadura: La Ley 5/2002, de 23 de mayo, de protección de los animales en Extremadura establece que los poseedores de perros deberán identificarlos electrónicamente y censarlos en el Ayuntamiento donde habitualmente viva el animal, dentro del plazo máximo de tres meses contado a partir de la fecha de nacimiento, o en su caso, un mes después de su adquisición. Así se pretende conseguir una más rápida localización de la procedencia del animal en caso de abandono o extravío. Además se creará un registro canino por cada municipio.

Galicia: En el Decreto 153/1998, de 2 de abril, por el que se aprueba el reglamento que desarrolla la Ley 1/1993, del 13 de abril de protección de los animales domésticos y salvajes en cautividad, se pone de manifiesto la obligación de censar a los perros y para

ello deben estar identificados. Posteriormente se publicó la Orden de 5 de julio de 2004 por la que se crea el fichero de datos de carácter personal que conforma el Registro Gallego de Identificación de Animales de Compañía y Potencialmente Peligrosos de la Comunidad Autónoma de Galicia. La identificación individual con microchip es obligatoria para todos los animales potencialmente peligrosos desde el 2002 (Decreto 90/2002) y para todos los perros desde el 2003.

Comunidad de Madrid: El Decreto 44/91 del 30 de mayo, de protección de Animales y Plantas, en el capítulo II, establece que todos los animales residentes en la Comunidad quedarán identificados y censados en un Registro. La identificación de perros y gatos es por tanto obligatoria y estará formada por un código alfanumérico de un número de dígitos único para cada animal. Se acepta el tatuaje y la implantación de un microchip, El Colegio de Veterinarios de Madrid organiza anualmente la Campaña Oficial de Vacunación e Identificación de perros y gatos.

Región de Murcia: En esta Comunidad todavía está en estudio la normativa, según nos informaron desde el Colegio de Veterinarios de Murcia. Sí existe a nivel de Ayuntamientos: algunos, no todos, han modificado sus Ordenanzas Municipales para la identificación obligatoria en su municipio. La base de datos de SIAMU coordina todos los datos de identificación y está centralizada en el Colegio.

Melilla: El Colegio de Veterinarios nos informó de que la identificación de mascotas es obligatoria y gratuita desde hace, aproximadamente; ocho años, pero no pudo especificar ningún otro dato.

Comunidad Foral de Navarra: Según la Ley Foral 7/1994, de 31 de mayo, de Protección de los animales los poseedores de perros deberán tenerlos identificados en los términos que se señalen reglamentariamente por el Gobierno de Navarra. No estar identificado se recoge como sanción leve. No se especifica el sistema a emplear

País Vasco: El Decreto 66/2000, de 4 de abril, regula la tenencia de animales de la especie canina en la Comunidad Autónoma del País Vasco y decreta que la identificación de los animales de la especie canina en esta Comunidad Autónoma sea obligatoria. Deberán estar censados e identificados en el Ayuntamiento del municipio donde residan habitualmente, así como encontrarse inscritos, a través de la correspondiente Diputación Foral, en el Registro General de Identificación Electrónica de Animales de la Comunidad Autónoma del País Vasco, La identificación debe realizarse mediante la utilización del microchip electrónico, denominado "transponder", que será implantado en la parte lateral izquierda del cuello del animal.

La Rioja: La Ley 2/2000, de 31 de Mayo, de modificación de la Ley 5/1995, de 22 de Marzo, de protección de los animales, establece la obligación de identificar a los animales de compañía, en concreto perros y gatos, de acuerdo con los sistemas previstos reglamentariamente, así como de inscribirlos en un registro denominado RIAC dependiente de la Consejería de Agricultura, Ganadería y Desarrollo Rural, en el que deberán constar, entre otros datos, el sistema de identificación utilizado.

Comunidad Valenciana: Orden de 25 de septiembre de 1996, de la Consellería de Agricultura y Medio Ambiente (D.O.G.V. de 1 7-10-96). por la que se regula el sistema de identificación de los animales de compañía. Queda definía la obligación de

identificar a los perros, mediante tatuaje o por implantación de un dispositivo electrónico, siendo voluntaria en animales de compañía de especies diferentes a la canina, Deberá realizarse en sus tres primeros meses de vida o en el mes siguiente a su adquisición.

13.2. ENQUESTES